

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

นางสาวฉันทพร ปัญญาทิพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2554

An Evaluation of the 5-year Bachelor of Education Program, B.E.2004

In Chiangrai Rajabhat University

Miss Thanyaporn Panyatip

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Educational Evaluation

School of Educational Studies

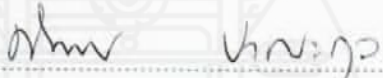
Sukhothai Thammathirat Open University

2011

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ชื่อและนามสกุล นางสาวธันยพร ปัญญาทิพย์
แขนงวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกานุจน์ ทวีสุวรรณ

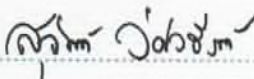
วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2555

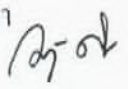
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศิริ ปาณะกุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกานุจน์ ทวีสุวรรณ)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวธีรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัย นางสาวธัญพร ปัญญาทิพย์ รหัสนักศึกษา 2502500164 **ปริญญา**ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

(การประเมินการศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์

(2) รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกายูจน์ ทิวสุวรรณ **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้น (3) ประเมินกระบวนการดำเนินงาน และ (4) ประเมินผลผลิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย (1) ผู้บริหาร อาจารย์คณะครุศาสตร์ จำนวน 32 คน (2) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-5 จำนวน 367 คน (3) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน และ (4) ผู้บังคับบัญชามหาบัณฑิต จำนวน 88 คน รวมทั้งสิ้น 587 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก (2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตรและอาจารย์ ทุกกลุ่มมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก บัณฑิตมีความเห็นว่า สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (3) ด้านกระบวนการ พบว่า การบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก และ (4) ด้านผลผลิต พบว่า คุณลักษณะบัณฑิตและคุณภาพทางวิชาการบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินทุกด้าน เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

คำสำคัญ การประเมิน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547

Thesis title: An Evaluation of the 5-year Bachelor of Education Program, B.E.2004
In Chiangrai Rajabhat University

Researcher: Miss Thanyaporn Panyatip; **ID:** 2502500164;

Degree: Master of Education (Educational Evaluation);

Thesis advisors: (1) Dr. Boonsri Prommapan, Associated Professor;

(2) Dr. Sasikan Tawisuwan, Associated Professor; **Academic year:** 2011

Abstract

The purpose of this study were (1) to evaluation the objective of course, (2) to evaluate the input, (3) to evaluate the operational process, and (4) evaluate the output of An Evaluation of the 5-year Bachelor of Education Program, B.E.2004 In Chiangrai Rajabhat University

The research in formants included (1) 32 administrators and teacher of faculty of education, (2) 367 students 3-5 year, (3) 100 graduates, (4) 88 graduate supervisors included 587. The informants were obtained by stratified random sampling. The employed data collection instrument was a questionnaire. Data were analyzed using the frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The Research findings revealed that (1) in terms of the objective of the course deemed that the overall appropriation was at the high level; (2) in terms of the input deemed that the overall appropriation was at the high level, as curriculum, content and teacher; while the graduates deemed that the overall appropriation, as instruction media was at the medium level; (3) in terms of the operational process deemed that the overall appropriation was at the high level, as curriculum management, learning process, professional experiences and measurement and evaluation; and (4) in terms of the output deemed that the overall appropriation was at the high level, as attribute graduates and academic quality graduates. In conclusion, the evaluation results of all of the project components were in accordance with the set criteria.

Keywords: Evaluation, Bachelor of Education Program of the 5-year B.E.2004

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกาญจน์ ทวีสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณาจารย์ทุกท่านในแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแนวทางในการทำวิจัยเป็นอย่างดีตลอดการทำวิจัย นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-5 และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ฉันทพร ปัญญาทิพย์

มิถุนายน 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร.....	9
ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร.....	13
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การสร้างเครื่องมือ.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทเกี่ยวกับความเหมาะสม ของวัตถุประสงค์หลักสูตร.....	39
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้น.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการ.....	46
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลผลิต.....	50
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	54
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	74
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	75
ข แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรสำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน.....	77
ค แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรสำหรับผู้บังคับบัญชา/ หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิต.....	84
ง แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา.....	88
จ แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5.....	96
ประวัติผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.....	32
ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่รับกลับคืน.....	37
ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร.....	39
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อโครงสร้างหลักสูตร.....	40
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อเนื้อหาหลักสูตร.....	41
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอน.....	42
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อคุณลักษณะของอาจารย์.....	43
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อคุณลักษณะของนักศึกษา.....	45
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อการบริหารหลักสูตร.....	46
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน.....	47
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	48
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	49
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิตและ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ.....	50
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิตและ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อความเหมาะสมด้านทักษะ.....	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิตและ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ.....	52
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิตและ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ.....	53
ตารางที่ 4.15 ค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต.....	54

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.....	5
ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการศึกษา.....	17
ภาพที่ 2.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพรวัด.....	18

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา คือ ปัจจัยหลักสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา เพราะครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นผู้นำปรัชญา แนวคิดและเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ การศึกษาไทยในอนาคตมีเจตนารมณ์หลัก 2 ประการ คือ (1) พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และ (2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 5)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวว่า ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จะต้องมีความสามารถในการจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆอย่าง ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24) ดังนั้น ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในอนาคต จึงมีบทบาทและพันธกิจใหม่ทั้งในด้านกระบวนการและเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาชีวิตมนุษย์และการพัฒนาสังคมไทยให้เข้มแข็งและมีคุณภาพอย่างยั่งยืน

จากผลการสำรวจทัศนคติของผู้ให้บริการและผู้เข้ารับบริการการศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสวนดุสิตโพล เมื่อเดือนสิงหาคม 2540 จำนวน 5,577 คนทั่วประเทศ พบว่า ครูประถมศึกษาศึกษาและครูมัธยมศึกษาตอนต้น มีคุณภาพต่ำกว่าเดิมและมีความจำเป็นต้องเร่งพัฒนา มีครูประมาณร้อยละ 20 มีความเห็นว่าจริงๆ แล้วไม่ต้องการเป็นครูเพราะ งาน

หนักและรายได้น้อย (วิทยากร เชียงกูล 2542: 91-92) อีกทั้งการผลิตครูและผู้บริหารการศึกษาในปัจจุบันมีปัญหา ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ คือ ไม่มีเอกภาพด้านนโยบาย แผนและมาตรฐานในการผลิต หน่วยงานผลิตครูและผู้บริหารการศึกษามีหลากหลายสังกัด กล่าวคือ มีทั้งคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศึกษาศาสตร์และบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ต่างมีการผลิตครูอาชีวศึกษา ซึ่งสถาบันผลิตครูและผู้บริหารเหล่านี้ จะมีการกำหนดนโยบาย มาตรฐานและแผนในการผลิตโดยไม่มีการประสานให้สอดคล้องกัน ในด้านปริมาณ พบว่า บัณฑิตใหม่ระดับปริญญาตรีทางครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์มากกว่าความต้องการในภาพรวม ประมาณปีละ 9,000-10,000 คน แต่ยังคงมีความขาดแคลนครูในบางสาขาวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์และภาษาไทย เป็นต้น (สำนักงานปฏิรูปวิชาชีพครู 2543: 30) ส่วนในด้านคุณภาพการผลิตครูนั้น มนตรี จุฬาวัดนทล พบว่า หลักสูตรการฝึกหัดครูขาดการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงกับบริบทของแต่ละภูมิภาค ขาดการเน้นใช้การวิจัยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาทฤษฎีไม่สัมพันธ์กับภาคปฏิบัติ การเรียนการสอนเน้นภาคทฤษฎี การฝึกสอนน้อย ขาดการใช้นวัตกรรมการสอน ขาดการเรียนรู้ในการสอน ในบริบทที่หลากหลายและขาดการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่ใช้ครู (มนตรี จุฬาวัดนทล 2543: 6) ซึ่งการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วน เพื่อให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาวิกฤติและเตรียมคนสู่ศตวรรษใหม่ การปฏิรูปการศึกษาให้เป็นการศึกษาที่มีคุณภาพและมีพลังในการสร้างสรรค์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศในอนาคต จำเป็นต้องมีครู คณาจารย์ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ทุกประเทศจึงมีการปฏิรูปการสรรหาครู การเตรียมครูและพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง (Husen&Postethwaite 1994: 6035)

การผลิตครูแนวใหม่เริ่มจุดประกายตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 ได้กำหนดไว้ในมาตราที่52 ว่า "กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษามีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง" ความหวังในการปฏิรูประบบการผลิตครูให้ได้ครูแนวใหม่มีแนวทางที่เริ่มชัดเจนขึ้น เมื่อสำนักงานปฏิรูปการศึกษามีข้อเสนอให้มีการจัดระบบครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผลการวิจัยจากหลายหน่วยงาน ที่มี

ข้อเสนอให้ที่มีความสอดคล้องกันในเรื่องการปฏิรูประบบการผลิตครูทั้งระบบ โดยหนึ่งในข้อเสนอ คือ การผลิตครูแนวใหม่เพื่อให้นักศึกษาวิชาชีพครู มีความเข้มข้นทางวิชาการและวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณความเป็นครู โดยเพิ่มจำนวนปีในการศึกษาและคัดเลือกคนเก่ง คนดีและมีความศรัทธาต่อวิชาชีพครูเข้ามาเรียนครู เพื่อให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยแท้จริง กระทรวงศึกษาธิการ จึงจัดให้มีโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (5 ปี) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยเรียกกันติดปากว่า "ครู 5 ปี" หรือที่สังคมรู้จักในนาม "ครูพันธุ์ใหม่" หรือ "ครูมืออาชีพ" เพื่อหวังจะบ่มเพาะนักศึกษาครูให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการและมีความเชี่ยวชาญวิชาชีพให้สมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูงและฟื้นศรัทธาวิชาชีพครูในสังคมไทยให้กลับคืนมา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา 2544: 3-7) ดังนั้น เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2548 สภาคณะบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งเครือข่ายการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับภูมิภาค จำนวน 12 เครือข่าย เพื่อรับผิดชอบการผลิตครูแนวใหม่และการพัฒนาครูประจำการในเขตพื้นที่ที่เครือข่ายรับผิดชอบและร่วมมือในการวิจัยภายในเครือข่าย รวมทั้งมีข้อเสนอจากที่ประชุมสภาคณะบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นการยืนยันคุณภาพของหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี (สภาคณะบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย 2549)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยเครือข่าย เริ่มเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่นักศึกษาใช้เวลาในการศึกษาเป็นระยะเวลา 5 ปีและในปีการศึกษา 2551 ได้มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นรุ่นแรก แต่หลักสูตรนี้ยังมีได้ทำการศึกษาและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ ว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคุณลักษณะและความสามารถทางวิชาชีพตรงตามปรัชญาของหลักสูตรที่ตั้งไว้หรือไม่ ประกอบกับในภาวะการณ์ปัจจุบัน ได้มีนโยบายการตรวจสอบคุณภาพและระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษาเข้ามาใช้ จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการประเมินหลักสูตรดังกล่าว เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภายในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้ดีและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อใช้เป็นรูปแบบ แนวทางการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาอื่นๆต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

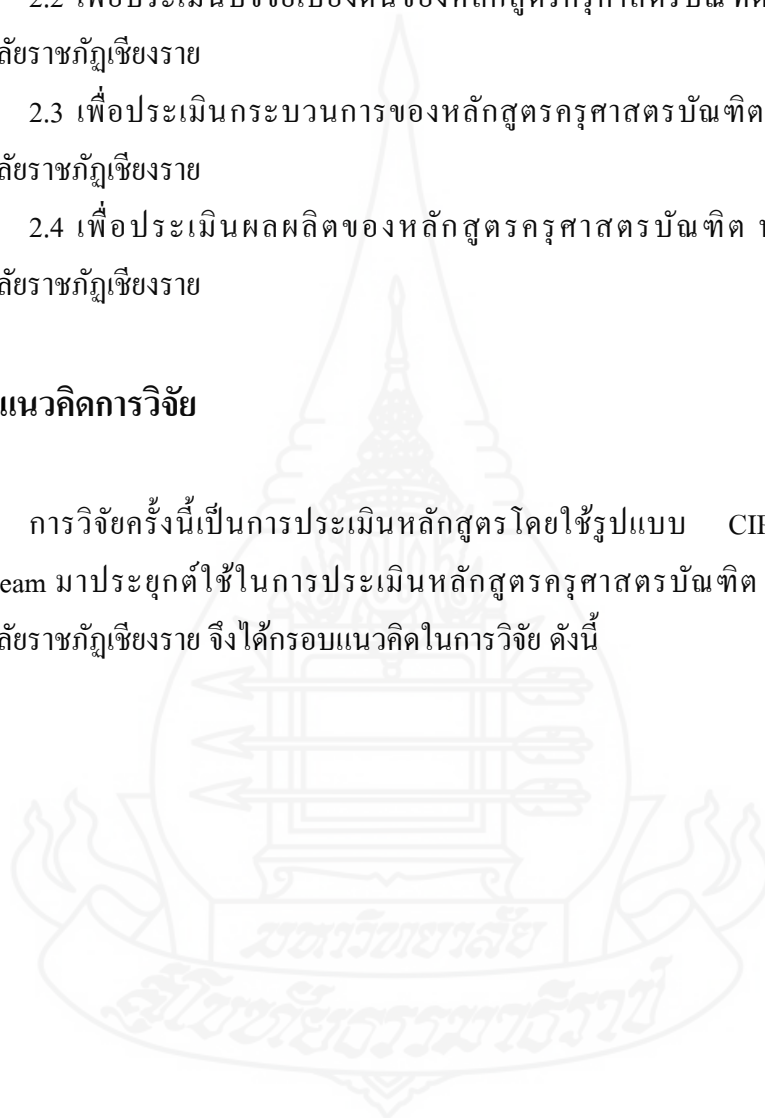
2.2 เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2.3 เพื่อประเมินกระบวนการของหลักสูตรศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2.4 เพื่อประเมินผลผลิตของหลักสูตรศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบ CIPP ของ Daniel L.Stufflebeam มาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จึงได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร ได้แก่

- 4.1.1 อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 32 คน
- 4.1.2 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 1,983 คน
- 4.1.3 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน
- 4.1.4 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทั้ง 4 ด้าน

4.2.1 **ด้านบริบทของหลักสูตร** ได้แก่ ความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4.2.2 **ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร** ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์และคุณลักษณะของนักศึกษา

4.2.3 **ด้านกระบวนการของหลักสูตร** ได้แก่ การบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและกระบวนการวัดและประเมินผล

4.2.4 **ด้านผลผลิตของหลักสูตร** ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 **ตัวแปรต้น** ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

4.3.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านกระบวนการของหลักสูตรและด้านผลผลิตของหลักสูตร

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **หลักสูตร** หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

5.2 **การประเมินหลักสูตร** หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของหลักสูตร

5.3 **การประเมินบริบทของหลักสูตร** หมายถึง การประเมินความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมุ่งประเมินความชัดเจนของวัตถุประสงค์และความเหมาะสมในการนำหลักสูตรไปใช้

5.4 **การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร** หมายถึง การประเมินโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์และคุณลักษณะของนักศึกษา

5.5 **การประเมินกระบวนการของหลักสูตร** หมายถึง การประเมินการบริหารหลักสูตร การประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การวัดและประเมินผล

5.6 **การประเมินผลผลิตของหลักสูตร** หมายถึง การประเมินคุณภาพของบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิตลักษณะ คุณลักษณะของบัณฑิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต

5.7 **อาจารย์** หมายถึง อาจารย์ที่ทำการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

5.8 **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-5 ปีการศึกษา 2551 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

5.9 **บัณฑิต** หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ในปีการศึกษา 2551 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

5.10 **ผู้บังคับบัญชา** หมายถึง ผู้บริหารหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบบังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2551 ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

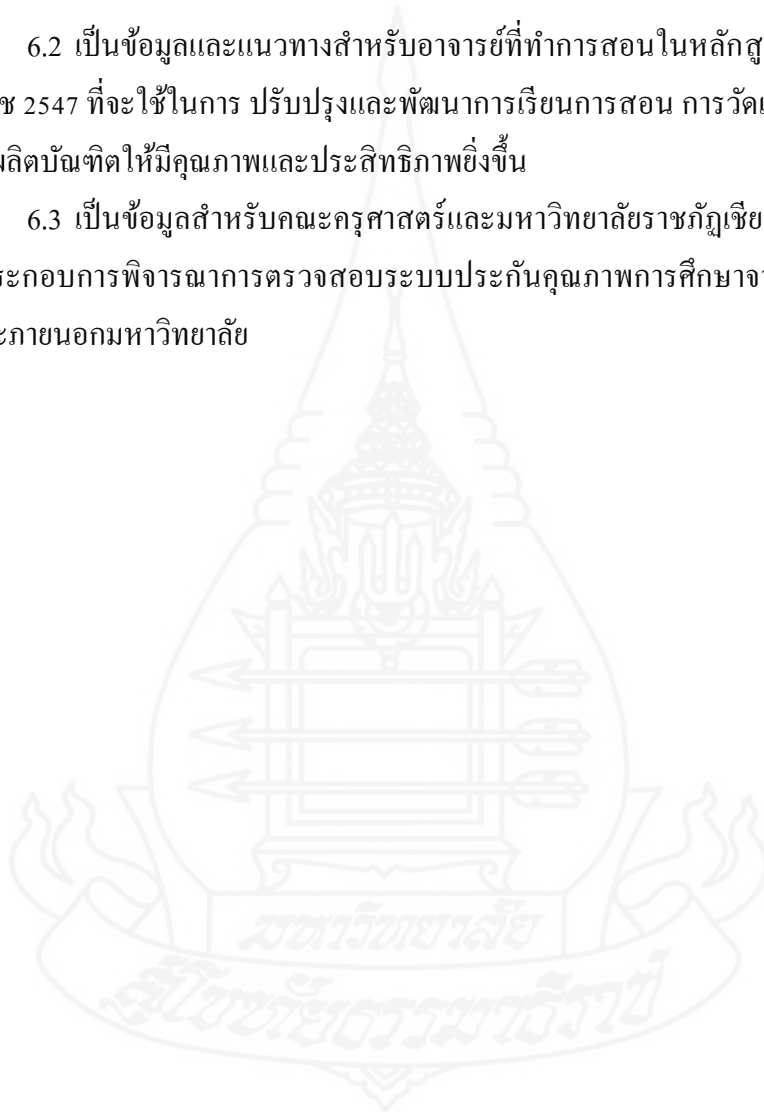
5.11 **คุณภาพของบัณฑิต** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิตลักษณะ บุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เป็นข้อมูลสำหรับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

6.2 เป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับอาจารย์ที่ทำการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ที่จะใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน การวัดและประเมิน ผลการเรียน เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.3 เป็นข้อมูลสำหรับคณะครุศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในการใช้ เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาการตรวจสอบระบบประกันคุณภาพการศึกษาจากคณะกรรมการทั้ง ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร
2. ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร
3. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

รุจิร ภู่อาระ (2545: 1) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง แผนการเรียนประกอบด้วยเป้าหมายและจุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา รวมถึงแบบของการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลของการเรียน

สุนีย์ ภู่อันธ์ (2546: 9-14) ได้สรุปความคิดเกี่ยวกับความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นวิชาและเนื้อหาสาระที่จัดให้แก่ผู้เรียน หมายถึง วิชา และเนื้อหาสาระที่จัดให้แก่ผู้เรียนในชั้นและระดับต่างๆ หรือกลุ่มวิชาที่จัดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะ ใดๆอย่างหนึ่ง

2. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นเอกสารหลักสูตร หมายถึง การที่คนกลุ่มหนึ่งจัดเอกสาร ให้คนอีกกลุ่มหนึ่ง ประกอบด้วย หลักการ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ ระยะเวลาเรียน กิจกรรม ประสบการณ์และประเมินผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ

3. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นกิจกรรมต่างๆ ที่จะให้แก่ผู้เรียน หมายถึง การมองหลักสูตร ในลักษณะกิจกรรมที่ครูและนักเรียนจัดขึ้น หรือกิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่างๆ ที่

เตรียมไว้และจัดให้แก่นักเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนด

4. หลักสูตร ในฐานะแผนสำหรับจัดการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน หมายถึง แผนในการจัดการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามที่กำหนด

5. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นมวลประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์ทุกอย่างของนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียน รวมถึงเนื้อหาวิชาที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน

6. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นจุดหมายปลายทาง หมายถึง สิ่งที่ตั้งคมมุ่งหวังหรือคาดหวังให้เด็กได้รับ กล่าวคือ ผู้ที่ศึกษาจนจบหลักสูตรไปแล้วจะมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง จะเกิดผลอย่างไรบ้าง

7. หลักสูตร ในฐานะที่เป็นระบบการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การมองหลักสูตรในฐานะที่เป็นแผนการเตรียมโอกาสของการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่จัดขึ้นโดยโรงเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าโดยรวมเอาแผนย่อยๆ ที่เป็นโอกาสของการเรียนรู้ที่คาดหวังเข้าไว้ด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2546: 7) หลักสูตร (Curriculum) มีความหมายได้หลายอย่าง เมื่อศึกษาความหมายของหลักสูตรตามนิยามที่มีผู้ให้ไว้ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่คาดหวัง (Intended) กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Actualized) และกลุ่มที่มองหลักสูตรครอบคลุมทั้งสองกลุ่มที่กล่าวมา กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่คาดหวัง ได้แก่ กลุ่มที่ให้ความหมายว่าหลักสูตร คือ วิชาและเนื้อหาวิชา หลักสูตรเป็นโปรแกรมการศึกษา หลักสูตรเป็นเอกสารและที่หมายถึงหลักสูตรเป็นแม่บท ส่วนกลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ได้แก่ กลุ่มที่ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546: 6) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความหมายหลายนัย เช่น หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาสาระ ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเกณฑ์ที่คาดหวังและยังหมายรวมถึงกระบวนการวิชาที่กำหนดไว้ในแผนการเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากโปรแกรมการศึกษาต่างๆ ตามช่วงระยะเวลาที่จัดเตรียมไว้สำหรับกิจกรรมหนึ่งๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด

จากความหมายของหลักสูตรที่ได้ประมวลมา พอสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายความรวมถึงกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย จิตใจและประเมิณผล โดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และตามความมุ่งหมายที่พึงประสงค์ หลักสูตร จึงเป็น

แผนการศึกษาที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาวิชาของหลักสูตร วัสดุการศึกษา ตำราเรียน สถานที่เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตร ที่สอดคล้องกับสภาพสังคม

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษานั้น นักการศึกษาหลายคน ได้กล่าวตรงกันว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้

ซาร์จ บัวศรี (2532: 6-7) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เพราะหลักสูตร เป็นส่วนกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดที่บ่งชี้ว่า ผู้เรียนควรเรียนรู้อะไร มีเนื้อหาสาระมากน้อยเพียงไร ควรได้รับการฝึกฝนให้ มีทักษะในด้านใดและควรมีพัฒนาการทั้งในส่วนของร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างไร

สุมิตร คุณานุกร (2536: 199-200) กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้นำทางหรือเป็นบทบาทผู้ติของรัฐในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาและควบคุมการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

นอกจากนี้ ปญล นันทวงศ์ และไพโรจน์ ค้วงวิเศษ (2543: 9) สรุปความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่ง ในฐานะที่เป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

จากความสำคัญของหลักสูตรข้างต้น สรุปว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เพราะหลักสูตรเป็นเอกสารซึ่งเป็นแผนการหรือโครงการจัดการศึกษาที่ระบุแนวทางการจัดมวลง ประสพการณ์ เป็นส่วนกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญที่จะเป็นเครื่องชี้นำแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการออกแบบหลักสูตรต่างๆ จึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบภายในหลักสูตรเป็นสำคัญ ซึ่งมีนักการศึกษาได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้หลายแนวคิด ดังนี้

ซาร์จ บัวศรี (2542) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ว่ามีดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา

2. จุดหมายของหลักสูตร หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
  3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์
  4. จุดประสงค์ของวิชา หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว
  5. เนื้อหา หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มีรวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
  6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้
  7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
  8. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร
  9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดีทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์ (2543: 6) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นสิ่งกำหนดคุณลักษณะที่พึงปรารถนาที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด ที่บอกว่าจะผลิตบุคคลขึ้นมาให้มีคุณลักษณะเช่นไร
  2. เนื้อหา เป็นสาระสำคัญของความรู้ ที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้า เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาจนบรรลุความมุ่งหมาย
  3. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน
  4. เอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ เอกสารการสอนชุดวิชา แบบฝึกปฏิบัติ สื่อและเอกสารอื่นๆ
  5. การวัดและการประเมินผล เป็นวิธีการตรวจสอบและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบว่า การดำเนินการของหลักสูตร เป็นไปตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงไร

รุจิร ภูสาระ (2545) ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง ส่วนที่อยู่ภายในและประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร ไปด้วย

จากความหมายขององค์ประกอบของหลักสูตรที่นักวิชาการหลายๆ คนได้กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่สำคัญที่นำมาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ผู้เรียนจะได้รู้ว่าเรียนเพื่ออะไร
2. เนื้อหาวิชา เป็นการกำหนดเนื้อหาวิชาการศึกษาความยากง่าย ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของการเรียนเนื้อหาวิชา จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
3. วิธีสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมีการพัฒนาให้เข้ากับสังคมในปัจจุบัน
4. การประเมิน เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการจัดการเรียนการสอน ว่าประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

2. ความหมายและรูปแบบการประเมินหลักสูตร

2.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตร ได้มีผู้ให้ความหมายดังนี้

สมบัติ คชสิทธิ์ (2536: 75) ได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรไว้ว่า เป็นกระบวนการให้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตร วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนแต่ละคนตลอดจนนำมาปรับปรุงระบบการบริหารของมหาวิทยาลัยและการปฏิบัติงานของบุคลากร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2540: 7) ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่จัดไว้กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ว่าในการปฏิบัติจริงนั้น ผลที่ได้ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

บุญชม ศรีสะอาด (2546: 11) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณา เปรียบเทียบและตัดสินใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในระบบหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวังและการปฏิบัติจริงเพียงใด หลักสูตรนั้นมี

ประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการค้นหาคำตอบว่าหลักสูตรนั้นๆ มีสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ มีความสัมพันธ์กันระหว่างขั้นตอนต่างๆ เพียงใด และเมื่อนำไปใช้ส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร นักวิชาการที่มีชื่อเสียงในสาขาหลักสูตรหลายท่าน กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2540: 217) ได้ให้แนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่จะประเมิน นำมาพิจารณาร่วมกัน เช่น ตัวเอกสารหลักสูตร วัสดุ หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ตัวผู้เรียน ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรและผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนและสังคม เป็นต้น แนวการประเมินหลักสูตร สามารถทำได้เป็น 3 ระยะด้วยกัน คือ

1. ระยะก่อนโครงการ การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ระยะระหว่างโครงการ การนำ หลักสูตรไปใช้
3. ระยะหลังโครงการ การติดตามประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

ทิสนา แคมมณี (2540: 134) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรใดๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันอยู่ 3 ประการสำคัญๆ คือ

1. เพื่อหาค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่า หลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ เช่น หลักสูตรพยาบาล มีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกผู้เรียนให้เป็นพยาบาล ที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณลักษณะที่ดีของพยาบาล การประเมินผลหลักสูตรพยาบาล ก็จะดูว่าหลักสูตรนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวหรือไม่

2. เพื่อตัดสินใจว่า การวางเค้าโครงและระบบของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. เพื่อวัดผลดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2545: 128) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร คือ

1. เพื่อหาค่าของหลักสูตร โดยพิจารณาว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นนั้นตอบสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด

2. เพื่อตัดสินใจ การวางเค้าโครงการและรูปแบบหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงาน การสอนตามหลักสูตร การบริหารวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้โดยพิจารณาว่า เป็นไปตามแนวทางที่วางไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

3. เพื่อวัดผลผลิต คือ พิจารณาว่าผู้เรียนตามหลักสูตรนั้นมีคุณภาพอย่างไรตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้หรือไม่

4. เพื่อหาความต้องการที่จำเป็น เพื่อเลือกแนวทางการสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม สถาบัน โดยประเมินเพื่อให้ได้ทางเลือก ก่อนที่จะมีตัวหลักสูตร

5. เพื่อหาความเป็นไปได้ เพื่อนำหลักสูตรไปใช้ โดยประเมินระหว่างใช้และใช้หลักสูตรเสร็จแล้ว

2.3 ขั้นตอนในการประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนหรือวิธีการประเมินซึ่งมีความสำคัญ ได้มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนในการประเมินหลักสูตร ดังนี้

ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา (2530: 207-213) เสนอขั้นตอนการประเมินหลักสูตร ดังนี้

1. การประเมินก่อนการพัฒนาหลักสูตร

1.1 ประเมินโดยการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือหลักสูตร คู่มือการศึกษา ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

1.2 ประเมินคุณภาพของนักศึกษา โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การออกกลางคันก่อนจบหลักสูตร พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา บรรยากาศในการเรียน การจัดการเรียน การสอน การบริหารและการบริการทางวิชาการ

1.3 ประเมินคุณภาพของครู โดยการให้ครูประเมินตนเอง นักศึกษาประเมินการสอนของครู ผู้บังคับบัญชาประเมินครูหรือให้เพื่อนร่วมงานในภาควิชาเดียวกันประเมิน

1.4 ประเมินความต้องการของหน่วยงาน ที่จะใช้ผลผลิตของหลักสูตร เพื่อจัดหลักสูตรให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเพื่อขจัดหรือลดปัญหา นักศึกษาดกงาน

2. การประเมินการนำ หลักสูตรไปใช้

2.1 ประเมินกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน เนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอนของครู การใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียน การศึกษาค้นคว้าของครูและนักศึกษา การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการสอน การประเมินกระบวนการเรียนการสอน

2.2 ประเมินการบริหารหลักสูตรและการบริหารวิชาการ เช่น การจัดตารางสอน ตารางสอบ การจัดทำคู่มือนักศึกษา การแนะแนว การลงทะเบียนเรียน การให้คำปรึกษา การปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศ ความพร้อมของห้องสมุด หนังสือตำราเรียนและเอกสารประกอบการสอน ความพร้อมและความสะดวกในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ สภาพห้องเรียน บรรยากาศในการเรียน

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์ (2543: 10-21) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการประเมินหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดหลักการและเหตุผลของการประเมินหลักสูตร ตลอดจนความจำเป็นหรือความสำคัญของการประเมินหลักสูตร

2. วิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมิน

3. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน

4. ออกแบบการประเมินหลักสูตร

5. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

7. กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานของการประเมิน

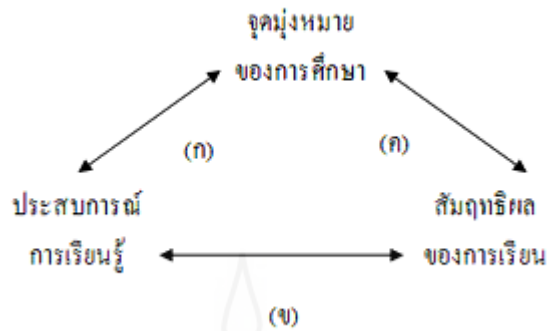
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

9. การรายงานผลการประเมิน

2.4 รูปแบบการประเมินหลักสูตร มีนักประเมินและผู้รู้หลายท่าน ที่ได้ให้แนวคิดในเรื่องของรูปแบบการประเมินไว้จำนวนมากและมีความแตกต่างกันไปหลายวิธีหรือหลายรูปแบบตามเกณฑ์ที่แต่ละท่านจะกำหนดขึ้น ซึ่งพอจะยกตัวอย่างแนวคิดและรูปแบบการแบ่งประเภทของการประเมินออกได้ ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 171) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ ไว้ ดังนี้

1. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของราล์ฟ ดับเบิลยู ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) เป็นรูปแบบที่เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากหลักสูตร ในทัศนะของไทเลอร์ นั้นถือว่ากระบวนการทางการศึกษามีจุดเน้นอยู่ 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 3 ส่วนมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการศึกษา

ตามรูป แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางการศึกษาข้างบนนี้ เป็นการประเมินเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการเรียนกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งในรูปภาพแทนด้วยสัญลักษณ์ (ค) นั้นเอง อย่างไรก็ตามรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามที่เสนอของไทเลอร์ อาจมองถึงความสัมพันธ์ (ก) และ (ข) ด้วยความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ก) นั้น หมายถึงการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตรและความสัมพันธ์ของประสบการณ์เรียนรู้กับสัมฤทธิ์ผลของการเรียนซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ค) นั่นก็คือการประเมินเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติจริงกับสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นจากปฏิบัติ

แนวความคิดเบื้องต้นในการประเมินของไทเลอร์นั้น โดยการคำนึงว่าประสบการณ์ การเรียนรู้หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้จากโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องเป็นไป โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ดังนั้นการประเมินจึงเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือความสำเร็จของการสอนด้วยการสอบว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเพียงใด แนวคิดในการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ เป็นที่รู้จักดีในปัจจุบันในชื่อว่า "รูปแบบที่ยึดวัตถุประสงค์" ซึ่งวิธีการประเมินตามรูปแบบนี้จะเริ่มจาก การกำหนดวัตถุประสงค์ ให้สามารถแสดงออกในรูปของพฤติกรรมของนักเรียนและขั้นต่อไปก็เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าดำเนินการตามหลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้บรรลุมากน้อยเพียงใด ซึ่งบทบาทของการประเมินก็คือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ไว้นั่นเอง

ขั้นตอนที่สำคัญในการประเมินตามแนวคิด ไทเลอร์ มีดังนี้

- 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ
- 1.2 จำแนกวัตถุประสงค์ออกเป็นประเภทๆ
- 1.3 นิยามวัตถุประสงค์ต่างๆ ในรูปวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.4 กำหนดสถานการณ์ที่แสดงความสำเร็จของวัตถุประสงค์

1.5 พัฒนา หรือเลือกเทคนิคในการวัด

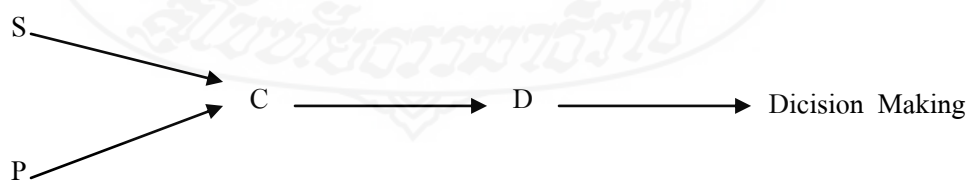
1.6 รวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานของนักเรียน

1.7 เปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

การประเมินตามขั้นตอนที่แนวคิดของไทเลอร์นี้ เป็นกระบวนการที่เวียนได้ (Recurring) คือ ข้อมูลย้อนกลับที่เดิมได้จากการประเมิน อาจนำไปใช้ในการสร้างหรือนิยาม วัตถุประสงค์ใหม่ได้สิ่งที่ได้จากการประเมินครั้งก่อนๆ อาจนำไปใช้ในการพัฒนาวางแผนสำหรับการประเมินคราวต่อไป

2. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของสเตค (The Stake Congruence Contingency Model) โรเบิร์ต อี สเตค (Robert E. Stake) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรโดยเน้นเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลและประเภทของกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในโครงการเป็นสำคัญ ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) ได้แก่ ข้อมูลที่อธิบายลักษณะความมุ่งหวังของโครงการและข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้จากการปฏิบัติตามโครงการนั้นสำหรับข้อมูลเชิงตัดสิน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคุณค่าของโครงการ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 ลักษณะคือ เกณฑ์มาตรฐาน และเกณฑ์การตัดสิน สำหรับเกณฑ์มาตรฐานนั้น ได้แก่ การนำเอามาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมาเป็นเกณฑ์สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น คะแนนเฉลี่ยในการสอบ ระดับความเป็นอยู่ด้านอนามัยตามที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด เป็นต้น ส่วนเกณฑ์การตัดสินนั้น ได้แก่ การถือเอาผลของวิธีการต่างๆ ซึ่งทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันมาเปรียบเทียบกันหรือเปรียบเทียบของโครงการลักษณะเดียวกันที่จัดอยู่ในชุมชนต่างๆ เป็นต้น

3. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส (Provus Discrepancy Evaluation Model) การประเมินผลการใช้หลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส จะมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส

(Provus Discrepancy Evaluation Model)

3.1 S = Standard เป็นขั้นแรกของการดำเนินการประเมินหลักสูตร กล่าวคือ ผู้ประเมินผลต้องตั้งสิ่งมาตรฐานที่ต้องการวัดไว้ก่อน

3.2 P = Performance หลังจากดำเนินการขั้นแรกเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินจะต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติจริงในสิ่งที่ต้องการวัดมาให้เพียงพอ ข้อมูลที่รวบรวมควรเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ชัดเจน

3.3 C = Compare เมื่อตั้งมาตรฐานและรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ก็นำข้อมูลมาเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

3.4 D = Discrepancy จากการเปรียบเทียบข้อมูลกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินพบว่า มีช่องว่างอะไรที่เกิดขึ้นกับผลที่คาดหวัง

3.5 D = Decision Making ผู้ประเมินจะส่งผลประเมินไปให้ผู้ที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบแดนเนียบ แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) การประเมินผลในรูปแบบนี้นิยมเรียกชื่อว่า CIPP Model โดยหลักการของการประเมินหลักสูตรตามแบบชิป (CIPP Model) จะมุ่งการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ของหลักสูตร 4 ส่วนด้วยกัน คือ

4.1 การประเมินสภาพแวดล้อม เป็นการประเมินสภาพปัญหาและความต้องการ ของสังคมตลอดจนปรัชญาและแนวคิดต่างๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการตรวจสอบสภาพและความพร้อมของปัจจัยต่างๆ เช่น อาคารสถานที่ งบประมาณ ฯลฯ

4.3 การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นต้น

4.4 การประเมินผล เป็นการประเมินผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรว่า ตรงกับเจตนารมณ์และเป้าหมายของหลักสูตรหรือเป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของสังคมเพียงใด

การประเมินหลักสูตรแบบชิป (CIPP Model) นี้เป็นการประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่างๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุดหรือจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งก็คือ การประเมินหลักสูตรแบบชิป (CIPP Model) เป็นแนวทางในการดำเนินการ นั่นก็คือ การประเมินหลักสูตรนั่นเอง

5. รูปแบบการประเมินแบบครอนบาค (Cronbach) ประกอบด้วยการประเมินผลในด้านต่อไปนี้คือ กระบวนการ (Process) ทักษะความชำนาญ (Proficiency) เจตคติ (Attitude) และการติดตามผล (Follow-up) ซึ่งจะมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 การประเมินกระบวนการนั้นเป็นการประเมินกระบวนการการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิธีการสอนของครู และกิจกรรมที่จัดให้กับการประเมิน ผลที่ได้จากการประเมินกระบวนการนี้จะนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

5.2 การประเมินทักษะความชำนาญ เป็นการประเมินความสามารถของนักเรียน โดยใช้พิจารณาจากการทำงานของนักเรียน หรือใช้ข้อทดสอบที่เป็นมาตรฐานทดสอบนักเรียน ผลจากการประเมินในด้านนี้ทำให้ทราบถึงคุณภาพหรือความสามารถของนักเรียนในสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วมีข้อบกพร่องในด้านใดก็จะหาทางช่วยนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

5.3 การประเมินเจตคติ เป็นการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งที่ได้เรียน ไปแล้ว การประเมินความคิดเห็นนี้สามารถใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ผลที่ได้จากการประเมินจะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงหลักสูตรในด้านเนื้อหา เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน

5.4 การติดตามผล เป็นการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยติดตามดูผลการทำงานของผู้เรียนที่จบจากหลักสูตรที่ต้องการประเมิน และเปรียบเทียบกับผลผลิตจากหลักสูตรอื่น ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบนี้จะใช้ประกอบการปรับปรุงหลักสูตรหรือวางแผนหลักสูตรใหม่

6. รูปแบบการประเมินของโรเบิร์ต แอล แฮมมอนด์ (Robert L. Hammond) ซึ่งแนวคิดในการประเมินตามรูปแบบนี้จะประเมินในรูปของ 3 มิติ ได้แก่

6.1 มิติการสอน ซึ่งจะประกอบไปด้วย การจัดการ เนื้อหาวิชา วิธีสอน ความสะดวก ค่าใช้จ่าย

6.2 มิติสถาบัน จะประกอบไปด้วย ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัว ชุมชน

6.3 มิติพฤติกรรม จะประกอบไปด้วย พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย

จากที่ได้ศึกษาแนวทางและรูปแบบการประเมินหลักสูตรแล้ว จะพบว่า ในการประเมินหลักสูตรนั้นมีรูปแบบของการประเมินมากมาย ขึ้นอยู่กับแนวคิดและทฤษฎีของแต่ละบุคคล กำหนดขึ้นและในแต่ละแนวคิดทฤษฎีก็จะมีขั้นตอน วิธีการและสิ่งที่จะประเมินต่างกันไป ดังเช่นรูปแบบการประเมินตามแนวคิดของ ไทเลอร์ ที่มองว่าการประเมินผลเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือความสำเร็จของการสอนด้วยการสอบ ว่ามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรเพียงใด ซึ่งวิธีการในการประเมินจะเริ่มจาก การกำหนดวัตถุประสงค์ให้สามารถแสดงออกในรูปของพฤติกรรมนักเรียน จากการพิจารณาแล้วจะพบว่าวิธีการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ ไทเลอร์ ยังไม่ครอบคลุมในสิ่งที่จะประเมินเนื่องจากการประเมินยังไม่มี

พิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเลย นอกจากนี้การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพียงสิ่งเดียวทำให้นักเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ส่วนในรูปแบบการประเมินของครอนบาค จะเป็นการประเมินกระบวนการ ทักษะความชำนาญ เจตคติและการติดตามผล ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินจะมุ่งไปสู่การตัดสินใจในหลายประการ คือ ทั้งการตัดสินใจเกี่ยวกับรายวิชาเกี่ยวกับตัวบุคคล คือ นักเรียนและเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ในการประเมินตามแนวคิดนี้ยังเป็นการประเมินผลรวมและไม่ได้มีการกำหนดวิธีการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรไว้ สำหรับรูปแบบการประเมินผลของโพรวีสันั้น ในทุกขั้นตอนของการประเมินจะต้องมีการเปรียบเทียบสิ่งที่เป็นจริงในโครงการกับสิ่งที่ตั้งขึ้นมาเป็นมาตรฐานเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วผลที่ได้จะนำไปสู่การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งคือดำเนินการขั้นต่อไปหรือดำเนินการขั้นเดิมซ้ำหรือจะเป็นการยกเลิกการดำเนินการ การประเมินในรูปแบบของโพรวีสันั้น ก็นับได้ว่าเป็นรูปแบบการประเมินที่ดีรูปแบบหนึ่งคือจะได้มีการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกของทุกขั้นตอนของการประเมิน แต่ยังมีข้อจำกัดบ้างในเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินต้องยาวนานและใช้ทุนในการประเมินค่อนข้างมาก ส่วนในรูปแบบการประเมินของสเตคมัน จะมุ่งให้ความสนใจที่จะให้รายละเอียดของหลักสูตรแก่ครูและผู้บริหารซึ่งมีแนวทางในการประเมิน 2 แบบ คือ การประเมินที่ไม่เป็นแบบแผน และการประเมินที่เป็นแบบแผน ซึ่งในการประเมินแบบนี้จะไม่มีการประเมินในเรื่องของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งของหลักสูตร สำหรับการประเมินในรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP MODEL) เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ คือ มีการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยตัวป้อน ด้านกระบวนการและการประเมินผลผลิต จึงถือได้ว่าเป็นการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุมมากที่สุด แนวคิดนี้ เป็นการนำผลที่ได้ไปช่วยในการตัดสินใจ 4 ประการ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง ตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานและการตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดโครงการ

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินโดยอาศัยรูปแบบการประเมินแบบ CIPP ของสตัฟเฟิลบีม เพื่อใช้ในการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3.1 ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรผลิตครูชั้นวิชาชีพที่มีปรีชาสามารถ (Capability) ดำเนินชีวิตด้วยปัญญา สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมแห่งวิชาชีพไปสู่การจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีสติปัญญา ความสามารถและอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถเผชิญปัญหาหรือวิกฤติได้ด้วยสติปัญญา

3.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผลิตครูในมิติใหม่ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้บัณฑิตครูมีคุณภาพ มีศักดิ์ศรีความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เป็นครูชั้นวิชาชีพที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีและเก่ง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.2.1 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง โดยการผสมผสานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน สร้างองค์ความรู้โดยการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การทำงาน การแก้ปัญหาและการเรียนรู้จากทีม

3.2.2 เน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้เฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพเป็นอย่างดี

3.2.3 มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็นครูด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้และการได้รับแบบอย่างที่ดีจากผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้เรียน

3.3 ระบบการศึกษาและการจัดการศึกษา

เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เกี่ยวกับการศึกษาชั้นปริญญาตรีโดยใช้ระบบภาคการศึกษาแบบทวิภาคต่อปีการศึกษา ดังนี้

3.3.1 ระบบการศึกษา

ระบบการจัดการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์และการเปิดภาคฤดูร้อนมีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยให้มีระยะศึกษาเทียบเคียงได้กับภาคปกติ การเปิดสอนภาคอื่นๆให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

3.3.2 การจัดการศึกษา

1) การจัดการเรียนรู้ ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรอยู่ที่การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของแต่ละสาขา ที่ต้องอาศัยหลักสำคัญ คือ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การผสมผสานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน การแก้ปัญหาและการสร้างองค์ความรู้

(1) การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของความเป็นครู ประสพการณ์ที่จัดให้นักศึกษา มีการนำความรู้ความสามารถทางด้านทฤษฎีไปฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม อาจดำเนินการโดยให้นักศึกษาอยู่หอพักของสถาบันผลิตครูหรือใช้กิจกรรมอื่นที่คล้ายคลึงกัน

(2) การปฏิบัติการสอน นักศึกษาจะต้องปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่มีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพครูกำหนดเป็นระยะเวลา 1 ปี ภายใต้การแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาชีพครู

2) การคิดหน่วยกิต

(1) รายวิชาภาคทฤษฎีใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาจำนวน 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(2) รายวิชาภาคปฏิบัติใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 30 ชั่วโมงต่อการศึกษาภาคปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

(3) การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) หลักสูตร

(1) จำนวนหน่วยกิตรวม

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 172 หน่วยกิต

(2) โครงสร้างของหลักสูตร

แบ่งออกเป็นหมวดวิชา ดังนี้

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 136 หน่วยกิต

ก) กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน 81 หน่วยกิต

ข) กลุ่มวิชาชีพครู 30 หน่วยกิต

ค) กลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 25 หน่วยกิต

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

3.4 ระยะเวลาการศึกษา

ตามหลักสูตร 5 ปี จะสำเร็จการศึกษาได้ไม่เกิน 8 ภาคเรียนการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและไม่เกิน 17 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 10 ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและไม่เกิน 15 ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่ลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาที่ 1

3.5 การลงทะเบียน

นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิตและไม่เกิน 22 หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

การลงทะเบียนเรียนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรี

3.6 การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

3.6.1 การวัดผลการศึกษา

ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี

3.6.2 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

- 1) ต้องศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและข้อกำหนดอย่างอื่น
- 2) ได้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า
- 3) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรี

3.7 การประกันคุณภาพ

หลักสูตรได้กำหนดระบบและวิธีการประกันคุณภาพหลักสูตรในแต่ละประเด็นดังนี้

3.7.1 การบริหารหลักสูตร ได้จัดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร เพื่อดูแลและรับผิดชอบหลักสูตร โดยกำหนดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

3.7.2 ทรัพยากรประกอบการเรียน คณะครุศาสตร์มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนและมีห้องสมุดของคณะ เพื่อบริการทางวิชาการแก่นักศึกษา รวมทั้งมีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์ใช้สืบค้นข้อมูลสำหรับการเรียนการสอน

3.7.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา คณะครุศาสตร์ได้มีการจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา 1 ท่านต่อนักศึกษา 1 หมู่เรียน โดยกำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษาพบปะนักศึกษาน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ

3.7.4 ความต้องการของสังคมและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต คณะครุศาสตร์ได้จัดให้มีการศึกษาวิจัยความต้องการของสังคมและความพึงพอใจของผู้ใช้ เช่น ทำแบบสำรวจความต้องการของบัณฑิตไปยังสถานศึกษาในเขตภาคเหนือและมีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลจากสถานศึกษาที่นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละภาคเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

รสรินทร์ อรอมรรัตน์ (2545) ได้ประเมินผลหลักสูตรวิชาสื่อสารการกีฬา โดยมุ่งประเมินด้านบริบทหลักสูตร ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตของหลักสูตรวิชาสื่อสารการกีฬา โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตร CIPP Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 10 คน หัวหน้างานหลักสูตร จำนวน 2 คน หัวหน้าโปรแกรม จำนวน 2 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 28 คน นักศึกษา จำนวน 41 คน บัณฑิต จำนวน 40 คนและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตจำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 143 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ปรัชญา นโยบาย แนวคิดทางการศึกษา แผนการพัฒนาสาขาวิชาของวิทยาลัยพลศึกษา จุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และหลักสูตรมีการประยุกต์นำไปใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่สนับสนุนและเอื้อต่อการเรียนการสอน และสนองความต้องการของผู้ใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ นักศึกษามีผลการเรียนจากโรงเรียนเดิมอยู่ในเกณฑ์ไม่ค่อยดี ยังขาดวินัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน ภาคนิสิตและแหล่งค้นคว้าไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณสนับสนุน ที่เพียงพอการบริหารและการบริการหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับหลักสูตรนี้ให้มากขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์ตรง

และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น คุณลักษณะของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก บัณฑิตมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร แต่ยังคงขาดความเข้มข้นในการฝึกปฏิบัติด้านกีฬา ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์และควรจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้มากขึ้น

สมบัติ พิพัฒน์เมธา (2546) ได้ประเมินหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร โดยมุ่งประเมินในด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบจากการใช้หลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย อาจารย์คณะสัตวแพทยฯ จำนวน 36 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 5-6 ประจำปีการศึกษา 2545 จำนวน 83 คน บัณฑิตสัตวแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2540-2544 จำนวน 102 คน และผู้บังคับบัญชาบัณฑิตสัตวแพทย์ จำนวน 48 คน รวมทั้งสิ้น 269 คน โดยใช้แบบสังเกตและแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความเหมาะสมและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก คุณลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสมมาก กระบวนการคัดเลือกนักศึกษามีความเหมาะสม ด้านกระบวนการ พบว่า การจัดกระบวนการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลมีความเหมาะสม ชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตรและการวางแผนงานมีความเหมาะสม ด้านผลผลิตของหลักสูตรพบว่าบัณฑิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ในด้านผลกระทบพบว่า บัณฑิตที่จบการศึกษาได้รับการยอมรับจากแหล่งงานและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอยู่ในระดับมาก การวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าหลักสูตรมีลักษณะเด่นในด้านการจัดโครงสร้างเป็นกลุ่มวิชาและแยกกลุ่มคลินิกตามชนิดของสัตว์

ปณวัฒน์ วัฒนวิทย์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้โมเดล CIPP ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตร ในด้านบริบทแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ประชากรของงานวิจัยประกอบด้วยอาจารย์จำนวน 6 คน นักศึกษาปัจจุบันและผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 43 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มีความเห็นว่ากระบวนการสอนและการประเมินผลมีความเหมาะสม ในขณะที่มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร คุณภาพของอาจารย์ คุณสมบัติของนักศึกษาและผลการดำเนินการของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับ ปานกลางแต่มีความเห็นว่าปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไม่เหมาะสม นักศึกษามีความเห็นว่าโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร คุณภาพของอาจารย์ คุณสมบัติของนักศึกษา กระบวนการสอนและการประเมินผลและผลที่ได้รับจาก

การศึกษาในหลักสูตร มีความเหมาะสม ในขณะที่มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นอกจากนี้อาจารย์และนักศึกษาเสนอแนะให้ทางหลักสูตรจัดหาตำรา วารสารทางวิชาการและงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์และภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

พนัส จันทรเปล่ง (2549) ได้ทำการวิจัยศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี จากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ 1)กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในการสร้างและผลิตหลักสูตร จำนวน 9 ท่าน 2) ผู้บริหารจากสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 13 ท่านและนักศึกษาที่เป็นตัวแทนจากทั้ง 6 สถาบันอุดมศึกษา 3) ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษา 6 แห่ง โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งศึกษา 1)กระบวนการ ปัญหา อุปสรรคการใช้หลักสูตร 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับทุน 3) เปรียบเทียบผลการใช้หลักสูตรระหว่างสถานภาพผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่สำคัญ ตามพระราชบัญญัติสำหรับผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีการฝึกประสบการณ์ในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จึงมีการให้ทุนสำหรับนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาต่อประกอบไปด้วย 8 สาขาและมีการบรรจุผู้สำเร็จการศึกษา

2. กระบวนการใช้หลักสูตร 5 ปี จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการใช้หลักสูตร พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีการสอนเป็นรายวิชาและกลุ่มที่มีการสอนเป็นชุดวิชา และกลุ่มที่มีการสอนเป็นชุดวิชาได้มีการพัฒนาหลักสูตรกลับมาเป็นการสอนเช่นเดียวกับกลุ่มที่มีการสอนเป็นรายวิชา

3. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความสอดคล้องกันว่าความคาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การตัดสินใจคุณค่าการติดตามผลการใช้หลักสูตรจากทั้งหมด 56 ข้อ กลุ่มที่มีการสอนเป็นรายวิชาที่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน ทั้งหมด 24 ข้อ และกลุ่มที่มีการสอนเป็นชุดวิชาผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด 20 ข้อ การเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรระหว่างสถานภาพด้านที่มีความแตกต่างกัน คือด้านความเหมาะสมของเนื้อหาและปัจจัยสนับสนุนพบว่าอาจารย์กับนักศึกษามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภูมิหลังของนักศึกษา พบว่าผู้บริหารกับนักศึกษามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินหลักสูตรแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยประยุกต์ใช้

รูปแบบการประเมินหลักสูตร CIPP Model โดยทำการประเมินบริบทด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ปัจจัยเบื้องต้นด้านโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอนคุณลักษณะของอาจารย์และคุณลักษณะของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนและ ผลผลิตของหลักสูตร ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์ในแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาจำนวน 5 คน นักศึกษาจำนวน 100 คน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน ผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. บริบทด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยรวมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมาก ได้แก่ วัตถุประสงค์มีความชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรมและศรัทธาในวิชาชีพ

2. ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยรวม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมาก จำแนกเป็นด้านโครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ จำนวนชุดวิชา และหน่วยกิตตลอดหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ เทปประกอบชุดวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ ได้แก่ คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ มีความรู้ความสามารถในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมระดับปานกลางในเรื่องความทันสมัย

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยรวมพบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา การอบรมประสบการณ์วิชาชีพการวัดและประเมินผลการศึกษา ได้แก่ ความสามารถของผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา และการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ กระบวนการวัดและประเมินผล ได้แก่ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาที่มีความชัดเจน

4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ได้เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.50 สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม มีความศรัทธาในวิชาชีพ และมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับมาก

ปฏิรูปธรรม สำนัก (2550) ได้ทำการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต โดยใช้แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณและการบริหารหลักสูตร แบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ซึ่งผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตใน 5 สาขาวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทั่วไป คอมพิวเตอร์ศึกษา ดนตรีศึกษาและภาษาต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 166 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านปัจจัยนำเข้า นิสิตร้อยละ 77.10 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2.75 ขึ้นไป คุณลักษณะที่เหมาะสมในวิชาชีพครูและความพร้อมที่จะเรียนตามหลักสูตรพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าตนมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในวิชาชีพครูและความพร้อมที่จะเรียนตามหลักสูตรในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับอาจารย์ผู้สอนที่เห็นว่า อัตราส่วนของอาจารย์ผู้สอนต่อนิสิตของหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. (1:27) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของผู้สอนพบว่า อาจารย์ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในสาขาที่สอนเป็นอย่างดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สอน จากการประเมินของนิสิตพบว่า ผู้สอนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. ส่วนด้านกระบวนการพัฒนาหลักสูตรพบว่าในปีที่ทำการสำรวจมีเพียงสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาเท่านั้นที่มีเอกสารแสดงถึงขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน ด้านทรัพยากร ห้องเรียนห้องปฏิบัติการและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ นั้น เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและมีนโยบายในการพัฒนาด้านทรัพยากรอย่างชัดเจน

2. ด้านกระบวนการ คณะศึกษาศาสตร์ได้กำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์ในการบริหารงานคณะศึกษาศาสตร์ ในช่วงระยะเวลา 4 ปี โดยกำหนดเป้าหมายในปี 2547-2550 โดยมีกำหนดการดำเนินการตามภารกิจหลัก 5 ด้าน ซึ่งในเนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ของ สกอ.

3. ด้านผลผลิต นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับปานกลางและมีคุณลักษณะตามมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก

กัญจน์ชญาน์ สรรเสริญ (2551) ได้ทำการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545) ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากมหาบัณฑิต ในด้านองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของหลักสูตร กลุ่มประชากร ได้แก่ อาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 8 คน มหาบัณฑิตสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2546-2549 จำนวน 14 คน ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต จำนวน 12 คน และนิสิตปัจจุบันจำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมในภาพรวมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตรเหมาะสมดี เนื้อหาวิชาของหลักสูตรเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่ซ้ำซ้อน ครอบคลุมด้านวิจัย วัตถุประสงค์และประเมินผล ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในบางรายวิชาและเปิด

วิชาเอกเลือกเพิ่มขึ้น 2) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมดี สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ แต่ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตได้นำเสนอผลงานวิจัยต่อสาธารณะให้มากขึ้นและให้นิสิตได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์การวิจัยจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ การดำเนินงานของสาขาและภาควิชามีความเหมาะสมดี โดยเฉพาะเรื่องการประชุมนิเทศและควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้มากขึ้น การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมดี เพราะใช้วิธีการวัดที่หลากหลายเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาผู้เรียน 3) ด้านผลผลิตของหลักสูตร ทั้งคุณลักษณะทั่วไปและคุณลักษณะเฉพาะด้านความรู้ความสามารถของมหาบัณฑิต พบว่าเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานหรือสถานศึกษาว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านวิจัย วัดผลและประเมินผล

ชญาอนุตม์ ศิริอินทร์ (2551) ได้ทำการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ 12 คน นักศึกษา 33 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 98 คนและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 54 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท วัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี นักศึกษาที่กำลังศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาแผน ข ผู้สำเร็จการศึกษาทำงานตรงกับสาขาที่เรียน สื่อการเรียนการสอน สถานที่เรียน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านกระบวนการ พบว่า การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านผลผลิต พบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความพึงพอใจต่อผู้สำเร็จการศึกษาโดยรวมในระดับมาก

ภูมิชนะ เกิดพงษ์ (2551) ได้ทำการประเมินหลักสูตร Modern Language Program โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถาม ชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับและแบบบันทึกข้อมูลผลการเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 7 คน ครูผู้สอน จำนวน 43 คน นักเรียน จำนวน 270 คน ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 631 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า โครงสร้างหลักสูตร (ช่วงชั้นที่ 3) มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนโครงสร้างหลักสูตร (ช่วงชั้นที่ 4) ผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

สำหรับครูผู้สอนและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านเนื้อหาและครูผู้สอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ในด้านนักเรียน ผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านอาคารสถานที่ สื่อและวัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก

4. ด้านผลผลิต คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก คุณภาพทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ปวริศา เรืองพานิช (2553) ได้ทำการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 1-4 กรณีศึกษาศูนย์การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ซึ่งมุ่งประเมินใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบและด้านความยั่งยืน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมงาน อาจารย์ผู้สอน ผู้ประสานงานอาจารย์นเทศ รวมทั้งสิ้น 1,107 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในทั้ง 6 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมดีพอที่จะนำไปใช้ผลิตบัณฑิตต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam ดังกรอบ แนวทางการวิจัย ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วัตถุประสงค์ ของการประเมิน	ตัวชี้วัด	แหล่งข้อมูล	การเก็บ ข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์ การประเมิน
1. เพื่อประเมิน บริบท	ความเหมาะสมด้าน วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร ได้แก่ - ความชัดเจนของ วัตถุประสงค์หลักสูตร - ความสอดคล้องกับ ปรัชญาของ มหาวิทยาลัย - ความสอดคล้องกับ ความต้องการของ ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต	- บัณฑิต - นักศึกษา ปี 3-5 - ผู้บริหาร/ อาจารย์	แบบ สอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน - การวิเคราะห์ เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน
2. เพื่อประเมิน ปัจจัยเบื้องต้น	- โครงสร้างหลักสูตร - เนื้อหาวิชา - สื่อการเรียนการสอน - คุณลักษณะของอาจารย์ - คุณลักษณะของ นักศึกษา	- บัณฑิต - นักศึกษา ปี 3-5 - ผู้บริหาร/ อาจารย์	แบบ สอบถาม	- ค่าความถี่ - ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน - การวิเคราะห์ เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการประเมิน	ตัวชี้วัด	แหล่งข้อมูล	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
3. เพื่อประเมินกระบวนการ	- การบริหารหลักสูตร - กระบวนการเรียนการสอน - การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - กระบวนการวัดและประเมินผล	- นักศึกษา ปี 3-5 - ผู้บริหาร/อาจารย์	แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - การวิเคราะห์เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไปถือว่าผ่าน
4. เพื่อประเมินผลผลิต	คุณภาพของบัณฑิต ได้แก่ - ความรู้ความเข้าใจ - ทักษะ - จิตลักษณะ - บุคลิกภาพ - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต	- บัณฑิต - นักศึกษาปี 3-5 - ผู้บังคับบัญชา/ หัวหน้าหน่วยงาน	แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - การวิเคราะห์เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่

- 1.1.1 อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 32 คน
- 1.1.2 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 1,983 คน
- 1.1.3 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน
- 1.1.4 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.2.1 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-5 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 367 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของเครจซี่และมอร์แกนและสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจาก นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของทุกสาขาวิชายังมีการศึกษาในหมวดวิชา ศึกษาทั่วไปที่เหมือนกัน ซึ่งนักศึกษาจะได้เริ่มศึกษาหมวดวิชาเฉพาะ ตามสาขาของตน ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

1.2.2 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 88 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง ตามจำนวนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและมีงาน ทำสำหรับอาจารย์ และบัณฑิต ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย จัดทำขึ้น เป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ด้านโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ ด้านการบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพกระบวนการวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิต แบ่ง ออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิต ลักษณะและบุคลิกภาพ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่จบการศึกษาปีการศึกษา 2551 แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ด้านโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิต
ลักษณะและบุคลิกภาพ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5 แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ด้านโครงสร้างของหลักสูตร
เนื้อหาของหลักสูตร เนื้อหาการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ ด้านการบริหารหลักสูตร
กระบวนการจัดเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กระบวนการวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การกำหนดค่าลำดับความสำคัญของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยได้
กำหนดค่าความสำคัญตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นผู้วิจัยได้กำหนดค่า
ความสำคัญตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.50-5.00	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50-4.49	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมาก
ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50-3.49	หมายถึง	เหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อย
ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00-1.49	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนและวิธีการ
ดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ชั้นศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี รายงานต่างๆ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ มาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการสร้างประเด็นที่มุ่งศึกษาในแบบสอบถาม

2.2 ขั้นตอนร่างแบบสอบถาม โดยอิงข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร แล้วนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติมตลอดจนแนวทางในการแก้ไขหรือสร้างแบบสอบถามที่มีคุณภาพต่อไป

2.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้เก็บข้อมูลในงานวิจัยการประเมินหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขเบื้องต้นให้ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพต่อไป

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความตรงตามเนื้อหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทำการทดลองใช้

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 8 คนและนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-5 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 22 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (α - Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีแผนการดำเนินการจัดเก็บ ดังนี้

3.1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.2 แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิตและบัณฑิต ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถาม ให้ทางไปรษณีย์ พร้อมกับแนบซองข้อมูลส่งกลับถึงผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามออกไป จำนวน 587 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 582 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.15 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกทั้งหมด โดยสรุปผลการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกตามสถานภาพแสดงได้ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวนที่ส่งออก	จำนวนที่เก็บคืนได้	ค่าร้อยละที่เก็บได้
ผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน	32	32	100.00
ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน	88	85	96.59
บัณฑิต	100	98	98.00
นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 – 5	367	367	100.00
รวม	587	582	99.15

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับและให้ระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้การจัดกลุ่มของคำตอบและนำเสนอผลวิเคราะห์ในรูปแบบข้อมูลเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์การประเมินบริบทของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินความเหมาะสม ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมุ่งประเมินถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมในการนำ หลักสูตรไปใช้

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ การประเมิน โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา เนื้อหาวิชา ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์การประเมินกระบวนการของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินการบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและกระบวนการ วัดและประเมินผลการศึกษา ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์การประเมินผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมิน โครงสร้างของ หลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์และคุณลักษณะของนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบท

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5 ที่มีต่อด้านบริบทเกี่ยวกับความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	บัณฑิต		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	ครุศาสตร์					
	n = 98	n = 32	n = 32	n = 32	n = 367	n = 367
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้อง และครอบคลุม ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม	4.08	0.68	4.03	0.59	4.00	0.71
2. สะท้อนคุณลักษณะของบัณฑิต	4.02	0.67	3.91	0.69	4.00	0.71
3. มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย	4.18	0.63	4.38	0.66	4.13	0.60
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี	4.29	0.69	4.19	0.69	4.19	0.63
5. สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน	4.26	0.68	4.28	0.63	4.32	0.84
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพ และสังคม	4.47	0.50	4.25	0.72	4.38	0.49
รวมเฉลี่ย	4.22	0.64	4.17	0.66	4.17	0.66

จากตารางที่ 4.1 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, $\bar{X} = 4.17$ และ $\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของของวัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม

คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้น

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อโครงสร้างหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	บัณฑิต		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	ครุศาสตร์		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	4.14	0.72	4.09	0.59	4.19	0.80
2. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.91	1.01	3.88	0.83	3.81	0.73
3. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน	4.17	0.63	4.09	0.59	3.94	0.66
4. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครู	4.08	0.76	4.09	0.59	4.00	0.71
5. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน	3.92	0.85	4.00	0.67	4.00	0.61
6. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ	4.30	0.74	4.09	0.47	4.25	0.83
7. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี	3.92	0.85	3.72	0.68	3.69	0.92
รวมเฉลี่ย	4.06	0.79	3.99	0.63	3.98	0.75

จากตารางที่ 4.2 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, $\bar{X}=3.99$ และ $\bar{X}=3.98$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน และจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของ

โครงสร้างหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวนหน่วยกิต กลุ่มวิชาชีพครูและจำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครูและจำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5 ที่มีต่อเนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหาหลักสูตร	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 98		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.42	0.61	4.06	0.67	3.94	0.83
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ	3.38	0.77	3.69	0.78	4.00	0.79
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี	3.81	0.85	4.03	0.69	3.88	0.78
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย	3.78	0.86	3.94	0.44	3.75	0.83
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน	4.06	0.74	3.03	0.93	3.25	0.66
6. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อ นำไปประกอบอาชีพได้	3.79	0.79	4.03	0.65	4.13	0.70
7. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณใน วิชาชีพ	3.44	0.80	4.09	0.78	4.19	0.73
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ เรียน	4.10	0.70	3.47	1.08	3.88	0.86
9. เนื้อหาวิชาเน้นการแก้ปัญหาปัจจุบัน	4.15	0.75	3.63	0.49	3.81	0.73
10. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความ สนใจของผู้เรียน	3.83	0.98	3.47	0.67	3.81	0.63
11. มีการจัดลำดับความยากง่ายของวิชาได้อย่าง เหมาะสม	3.56	1.02	3.38	0.49	3.63	0.70
รวมเฉลี่ย	3.76	0.81	3.71	0.70	3.84	0.75

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, $\bar{X} = 3.71$ และ $\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5 ที่มีต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอน

เนื้อหาหลักสูตร	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 98		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา	3.52	0.84	3.69	1.12	3.63	1.17
2. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการ สอนจัดไว้ให้บริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ	3.31	0.95	3.59	1.24	3.56	1.06
3. การบริการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการ เรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ	3.34	0.79	3.66	1.12	3.87	0.99
4. ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน	3.38	0.77	3.63	1.01	3.81	0.95
รวมเฉลี่ย	3.39	0.84	3.64	1.12	3.72	1.04

จากตารางที่ 4.4 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อกับความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) สำหรับ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$ และ $\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ($\bar{X} = 3.52$) นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา มีการบริการสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ได้แก่ มีการบริการสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอนและมีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อคุณลักษณะอาจารย์

เนื้อหาหลักสูตร	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 98		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวน นักศึกษา	3.82	0.86	2.69	0.74	3.63	0.86
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและความ เชี่ยวชาญในวิชาที่สอน	3.94	0.81	4.00	0.57	4.06	0.75
3. เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัยสมควรเป็น แบบอย่าง	3.82	1.05	3.91	0.64	4.07	0.66
4. มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน	4.00	1.09	4.06	0.50	4.13	0.70
5. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน	4.12	0.68	3.88	0.66	4.13	0.78
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ครูให้เกิดแก่ตัวนักศึกษา	4.00	0.85	4.00	0.67	4.13	0.78

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

เนื้อหาหลักสูตร	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 98		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ต่อนักศึกษา	3.94	0.94	3.75	0.62	3.81	0.73
8. มีการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์มา ช่วยในการสอน	3.82	0.79	3.78	0.66	4.00	0.71
9. อาจารย์ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็น ของ นักศึกษา	3.65	0.84	3.75	0.44	3.87	0.60
รวมเฉลี่ย	3.90	0.88	3.76	0.61	3.98	0.73

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $\bar{X} = 3.76$ และ $\bar{X} = 3.98$) สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์ในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.69$) นอกนั้น มีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับ บัณฑิตครุศาสตร์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์ในระดับมากทุกเรื่อง เมื่อพิจารณาคุณลักษณะอาจารย์เป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์ในระดับมาก ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอน มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอนและอาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่ตัวนักศึกษา เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์ในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์ในระดับมาก ได้แก่ มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอนและอาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่ตัวนักศึกษา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของบัณฑิต ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อคุณลักษณะของนักศึกษา

เนื้อหาหลักสูตร	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 98		n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษา	3.42	0.61	2.88	0.66	3.69	0.68
2. นักศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.38	0.77	3.13	0.83	3.75	0.90
3. ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ	3.79	0.79	3.25	0.84	3.82	0.88
4. ความร่วมมือต่อกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย	3.96	0.86	3.47	0.72	3.75	0.90
5. ความมีวินัยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	3.98	0.95	3.25	0.67	3.75	1.25
6. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	4.09	0.64	3.34	0.60	4.13	0.60
7. ตามที่ได้รับมอบหมาย						
8. ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่	4.02	0.79	3.69	0.78	4.07	0.75
รวมเฉลี่ย	3.81	0.77	3.29	0.73	3.85	0.85

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) สำหรับบัณฑิตครุศาสตร์ นักศึกษาและชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$ และ $\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาคูณลักษณะของผู้เรียนเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียนในระดับมาก ได้แก่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความมีวินัยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียนในระดับมาก ได้แก่ ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียนในระดับมาก ได้แก่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร/อาจารย์
นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ นักศึกษาทราบ	3.44	1.19	3.62	1.13
2. มีการจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา	3.69	1.06	3.96	0.93
3. มีการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียนเหมาะสม	3.84	0.85	3.62	1.01
4. มีการปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพ การเปลี่ยนแปลง ในปัจจุบัน	3.78	0.66	3.50	1.02
รวมเฉลี่ย	3.69	0.94	3.68	1.02

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, $\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของการบริหารหลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบและมีการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียนเหมาะสม

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร/อาจารย์
นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. แจ้งวัตถุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอน การประเมินผล ให้นักศึกษาทราบ ล่วงหน้า	4.59	0.61	4.01	0.77
2. สอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา	4.19	0.74	4.01	0.77
3. สอนตามเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร	4.22	0.55	4.02	0.68
4. บอกแหล่งอ้างอิงสำหรับการค้นคว้า	4.00	0.57	3.96	0.80
5. ตรวจสอบผลงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ	3.78	0.91	3.55	0.84
6. ประเมินผลการสอนของตนเอง	3.97	0.78	3.83	0.79
7. นำข้อบกพร่องจากการทำงานของนักศึกษามาเป็นข้อมูลสำหรับ การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	3.81	0.64	3.61	0.84
รวมเฉลี่ย	4.08	0.69	3.86	0.78

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับมาก ได้แก่ สอนตามเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร แจ้งวัตถุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอน การประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าและสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร/อาจารย์
นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความสะดวกในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนอกสถานที่	3.72	0.77	3.90	0.96
2. ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.38	0.91	4.47	0.70
3. มีจำนวนสถานที่ฝึกประสบการณ์พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษา	4.34	0.75	3.83	0.99
4. ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.16	0.92	4.12	1.02
5. หน้าที่ของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.03	1.00	4.30	0.83
รวมเฉลี่ย	4.13	0.87	4.12	0.90

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระดับมาก ได้แก่ ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีจำนวนสถานที่ฝึกประสบการณ์พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษาและความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระดับมาก ได้แก่ ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หน้าที่ของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร/อาจารย์
นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ที่มีต่อกระบวนการวัดและประเมินผล

กระบวนการวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร/ อาจารย์		นักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5	
	n = 32		n = 367	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. วัดได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหาของวิชา	4.03	0.40	4.13	0.83
2. วัดเนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญของวิชา	4.13	0.49	4.07	0.73
3. มุ่งวัดการจำเนื้อหา	3.00	0.92	3.77	0.73
4. มุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้	3.84	0.85	4.07	0.73
5. มุ่งวัดความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์	3.59	0.84	4.07	0.73
6. ผลการประเมินเป็นไปตามสภาพของนักศึกษา	3.81	0.64	3.95	0.88
7. ผลการประเมินแสดงถึงคุณภาพของนักศึกษาได้	3.81	0.78	3.77	1.07
รวมเฉลี่ย	3.74	0.70	3.98	0.81

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}= 3.74$, $\bar{X}= 3.98$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผลในระดับปานกลาง ได้แก่ มุ่งวัดการจำเนื้อหา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล ในระดับมาก ได้แก่ วัดได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหาของวิชา วัดเนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญของวิชา มุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้และ มุ่งวัดความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลผลิต

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ บัณฑิตครุศาสตร์และ
ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสม
ด้านความรู้ความเข้าใจ

ความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้า หน่วยงาน	
	n = 98		n = 85	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการประกอบ วิชาชีพ	4.17	0.63	3.82	0.93
2. มีความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เทคนิค วิธีการปฏิบัติงาน	4.07	0.63	3.82	1.05
3. มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ	4.18	0.65	3.71	0.75
4. มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าใน วิชาชีพ	4.24	0.72	3.71	0.96
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	3.96	0.80	3.71	1.02
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกี่ยว ข้องกับวิชาชีพ	4.11	0.74	3.82	0.71
รวมเฉลี่ย	4.12	0.70	3.77	0.90

จากตารางที่ 4.11 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความ
คิดเห็นต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ โดยรวมว่า มีความ
เหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, $\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ
เป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์คิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจในระดับ
มาก ได้แก่ มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีความรู้
ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการ
ประกอบวิชาชีพ

ส่วนเรื่องที่ยุ้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการประกอบวิชาชีพ มีความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เทคนิค วิธีการปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ บัณฑิตครุศาสตร์และ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านทักษะ

ความเหมาะสมด้านทักษะ	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้า หน่วยงาน	
	n = 98		n = 85	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความสามารถในการนำความรู้ในหลักการและแนวคิด ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ	4.41	0.58	3.59	0.92
2. มีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.19	0.65	3.71	0.83
3. มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	4.13	0.62	3.82	0.93
4. มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเอง	4.20	0.77	3.76	0.88
5. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล	3.94	0.76	3.76	1.01
6. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบวิชาชีพ	3.99	0.65	3.94	0.73
รวมเฉลี่ย	4.14	0.67	3.76	0.88

จากตารางที่ 4.12 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านทักษะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, $\bar{X} = 3.76$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านทักษะเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านทักษะในระดับมาก ได้แก่ มีความสามารถในการนำความรู้ในหลักการและแนวคิด ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเองและมีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนเรื่องที่ยุ้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านทักษะในระดับมาก ได้แก่ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบวิชาชีพ มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการ

ติดต่อกับผู้อื่น มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเองและมีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ

ความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้า หน่วยงาน	
	n = 98		n = 85	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพ	4.50	0.61	3.94	1.00
2. มีคุณธรรม จริยธรรมและยึดมั่นในจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ	4.38	0.71	3.76	1.07
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีวิจรรณญาณ ในการปฏิบัติงาน	4.40	0.65	3.76	1.01
4. มีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.43	0.61	3.94	0.54
5. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	4.51	0.63	4.00	0.85
6. มีภาวะ การเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม	4.19	0.70	3.76	0.95
7. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ในการประกอบวิชาชีพ	4.41	0.61	3.71	1.02
8. มีความตระหนักและดำเนินชีวิตภายใต้ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.36	0.60	3.76	1.01
รวมเฉลี่ย	4.40	0.64	3.83	0.93

จากตารางที่ 4.13 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, $\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านจิตลักษณะเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพ นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะในระดับมากทุกเรื่อง ส่วนเรื่อง que ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ ในระดับมากได้แก่ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพและมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ บัณฑิตครุศาสตร์และ
ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสม
ด้านบุคลิกภาพ

ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ	บัณฑิต ครุศาสตร์		ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้า หน่วยงาน	
	n = 98		n = 85	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีกิริยาวาจาสุภาพ	4.55	0.56	3.82	0.86
2. มีความขยัน ใฝ่งานและอดทนไม่ย่อท้อ	4.50	0.61	3.76	1.01
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ	4.42	0.61	4.06	0.94
4. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ	4.68	0.68	3.88	0.91
5. มีไหวพริบ ช่างสังเกต	4.30	0.68	3.82	1.05
6. มีความละเอียด รอบคอบในการปฏิบัติงาน	4.30	0.74	3.71	1.13
7. กล้าแสดงความคิดเห็น	4.34	0.59	4.12	0.91
8. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่	4.62	0.55	3.71	1.08
9. มีความเสียสละ	4.56	0.56	3.65	0.97
รวมเฉลี่ย	4.47	0.62	3.84	0.98

จากตารางที่ 4.14 พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความ
คิดเห็นต่อคุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสม
ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, $\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพเป็นรายข้อ พบว่า
เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด ได้แก่
แต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่ มีความเสียสละ มีกิริยา
วาจาสุภาพและมีความขยัน ใฝ่งานและอดทนไม่ย่อท้อ ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นต่อความ
เหมาะสมด้านบุคลิกภาพในระดับมากที่สุดทุกเรื่อง ส่วนเรื่องที่ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความ
คิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด ได้แก่ กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่น
ในตนเอง กล้าคิด กล้าทำและแต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ

ตารางที่ 4.15 ค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต

ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต	ร้อยละ
	n = 98
1. ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนกับที่สำเร็จการศึกษา	100.00
2. ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ลาออกระหว่างการศึกษา	0.00
3. ค่าร้อยละของบัณฑิตที่ใช้ระยะเวลาในการศึกษาตามหลักสูตร ไม่เกิน 5 ปี	100.00
4. ค่าร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเกียรตินิยมกับจำนวนบัณฑิตที่จบ	3.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนกับที่สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 100.00 จำนวนนักศึกษาที่ลาออกระหว่างการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 0.00 จำนวนบัณฑิตที่ใช้ระยะเวลาในการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.00 และจำนวนบัณฑิตที่ได้รับเกียรตินิยมกับจำนวนบัณฑิตที่จบ คิดเป็นร้อยละ 3.00

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ

ด้านบริบท มีบัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 2 คน เห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสามารถปลูกฝังความเป็นครูให้กับบัณฑิต แต่ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามสถานการณ์และความต้องการของสังคม

ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีบัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 2 คน เห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรควรเน้นเนื้อหาในกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชาชีพครูมากกว่าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 1 คน เห็นว่า ในวิชาที่เป็นภาษาต่างประเทศ ควรมีอาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษามาทำการสอนเพิ่มเติม นอกเหนือจากอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนไทย

ด้านกระบวนการ มีบัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 2 คน เห็นว่า ควรมีการเพิ่มเติมเทคนิควิธีสอนให้กับนักศึกษา บัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 1 คน เห็นว่า ควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ใช้ประเมินนักศึกษา

ด้านผลผลิต มีบัณฑิตครุศาสตร์ จำนวน 4 คน เห็นว่า บัณฑิตมีคุณภาพตรงตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ทั้งด้านความรู้ความใจ ทักษะและจิตลักษณะ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลสรุปการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อประเมินบริบท ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.1.2 เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้น ด้านโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะ ของอาจารย์และกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.1.3 เพื่อประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตร บัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.1.4 เพื่อประเมินผลผลิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- 1) อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 32 คน
- 2) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 367 คน
- 3) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน
- 4) ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

จำนวน 88 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดย มุ่งเน้นเนื้อหาการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้าน ผลผลิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.2.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามให้ทางไปรษณีย์ พร้อมกับแนบซองข้อมูลส่งกลับถึงผู้วิจัย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามออกไป จำนวน 587 ชุด ได้รับคืนมา 582 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.15 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกทั้งหมด

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับและให้ระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผล ดังนี้

- 1) วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) ข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้การจัดกลุ่มของคำตอบ และนำเสนอผลวิเคราะห์ในรูปแบบข้อมูลเชิงบรรยาย

1.3 ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1.3.1 การประเมินบริบทของหลักสูตร

บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี

1.3.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

ด้านโครงสร้างหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรเป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นต่อในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้านและจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร

เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวนหน่วยกิต กลุ่มวิชาชีพครูและจำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครูและจำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน

ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎีและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อกับความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา นอกนั้น มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา มีการบริการสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีการบริการสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอนและมีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา

ด้านอาจารย์ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณา

คุณลักษณะอาจารย์เป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่การสอน มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอนและอาจารย์ผู้สอน สามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่นักศึกษา เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่การสอนและอาจารย์ผู้สอน สามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่นักศึกษา

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง สำหรับบัณฑิตครุศาสตร์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาและนักศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ

1.3.3 การประเมินกระบวนการ

ด้านบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับ เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของการบริหารหลักสูตรเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบและมีการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียนเหมาะสม

ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมากเมื่อพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ สอนตามเนื้อหาวิชาที่

ระบุไว้ในหลักสูตร แจ่งวัตถุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอนการประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าและสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา

ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมากเมื่อพิจารณาความเหมาะสมของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีจำนวนสถานที่ฝึกประสบการณ์พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษาและความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อในระดับมาก ได้แก่ ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หน้าที่ของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหาร/อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ มุ่งวัดการจำเนื้อหา นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ วัดได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหาของวิชา วัดเนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญของวิชามุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้ และ มุ่งวัดความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์

1.3.4 การประเมินผลผลิต

ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์คิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการประกอบวิชาชีพ ส่วนเรื่องที่ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการประกอบวิชาชีพ มีความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เทคนิค วิธีการปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

ด้านทักษะ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านทักษะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านทักษะ เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับมาก

ได้แก่ มีความสามารถในการนำความรู้ในหลักการและแนวคิด ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเองและมีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนเรื่องและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบวิชาชีพ มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเองและมีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

ด้านจิตลักษณะ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ เป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพ นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนเรื่องและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพและมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ด้านบุคลิกภาพ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพเป็นรายชื่อพบว่า เรื่องที่บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกระเบียบ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่ มีความเสียสละ มีกิริยาวาจาสุภาพและมีความขยัน ใฝ่เรียนและอดทนไม่ย่อท้อ ตามลำดับ นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพในระดับมากทุกเรื่อง ส่วนเรื่องและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่มีการแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำและแต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนกับที่สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่มีนักศึกษาที่ลาออกระหว่างการศึกษาร้อยละ 100 ของบัณฑิตที่ใช้ระยะเวลาในการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน 5 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและจำนวนบัณฑิตที่ได้รับเกียรติคุณคิดเป็นร้อยละ 3.00

2. อภิปรายผล

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประเด็นที่ผู้วิจัยเลือกนำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ผลการประเมินบริบทหลักสูตร

ความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดีและสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน ตามลำดับ การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ในการมุ่งพัฒนาปรีชาสามารถของนักศึกษาครู ให้เป็นครูชั้นวิชาชีพที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถสร้างความรู้ใหม่ เป็นผู้ทำการวิจัยและจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีและเก่งได้ อีกทั้งมีการกำหนดเป้าหมายของผลผลิตตามหลักสูตรว่าจะสามารถผลิตครูรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทางวิชาการที่ลึกซึ้ง มีทักษะทางวิชาชีพ มีเจตคติที่ดีต่อความเป็นครูและเป็นครูที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง มีคุณภาพสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ สอดคล้องกับ สมบัติ พิพัฒน์เมธา (2546) ที่ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ที่พบว่า ในด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2550) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวมพบว่ามีเหมาะสมระดับมาก คือ วัตถุประสงค์มีความชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรมและศรัทธาในวิชาชีพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ภูมิชนะ เกิดพงษ์ (2551) ที่ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตร Modern Language Program โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น

ด้านโครงสร้างหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษา ชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 เห็นว่า จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีความเหมาะสมในระดับมาก การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากมีการแบ่งสัดส่วนในการจัดการเรียนการสอนแบบซดวิชา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรี โดยที่หมวดวิชาเฉพาะ ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มวิชาชีพครู โดยรวมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน ซึ่งหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 172 หน่วยกิต

สอดคล้องกับ สมบัติ พิพัฒน์เมธา (2546) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร พบว่า บัณฑิตสัตวแพทย์ ผู้ใช้บัณฑิตสัตวแพทย์ อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 5-6 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรในระดับมาก ซึ่งเรื่องที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ การแบ่งสัดส่วนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยรวมตลอดหลักสูตร และยังสอดคล้องกับ ภูมิชนะ เกิดพงษ์ (2551) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร Modern Language Program โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร(ช่วงชั้นที่ 3) โดยรวมในเรื่องของชั่วโมงเรียนกับรายวิชา มีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อกับความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า บัณฑิตครุศาสตร์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยมีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ แหล่งค้นคว้า มีอาคารเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ มีห้องสมุด ตำรา วารสารทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษต่างประเทศ มีเครื่องคอมพิวเตอร์สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการสืบค้นและเสาะแสวงหาความรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ วัฒนวิทย์ (2548: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อ

การเรียนการสอนไม่เหมาะสม นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นอกจากนี้อาจารย์และนักศึกษาเสนอแนะให้ทางหลักสูตรจัดหาตำรา วารสารทางวิชาการและงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์และภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นและไม่สอดคล้องกับ พันัส จันท์เปล่ง (2549: 176) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี พบว่า การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ยังขาดตำราและอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับรายวิชาที่ต้องใช้เครื่องมือปฏิบัติการ

ด้านอาจารย์ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอาจารย์โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีจำนวนอาจารย์ที่จะทำการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน จึงทำให้ต้องใช้อาจารย์ผู้สอนจากคณะอื่นๆ ซึ่งอาจไม่มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนสอดคล้องกับ รสรินทร์ อรอมรัตน์ (2545: 96) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาสื่อสารการกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาสื่อสารการกีฬาไม่เพียงพอกับจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนและสอดคล้องกับ พันัส จันท์เปล่ง (2549 : 176) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี ที่พบว่า อาจารย์ขาดความพร้อมในการบริหารจัดการและขาดความรู้ในเนื้อหาที่สอนแบบชุดวิชา อันเป็นผลจากการเปิดใช้หลักสูตรกะทันหัน แต่ไม่สอดคล้องกับ ปฎิธรรม สำเนียง (2550: 131) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า อัตราส่วนของอาจารย์ผู้สอนต่อนิสิตของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวรสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. อีกทั้งอาจารย์ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในสาขาที่สอนเป็นอย่างดี และจากการประเมินของนิสิตพบว่า สอนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง สำหรับบัณฑิตครุศาสตร์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ ผู้เรียนมีความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ เนื่องจากในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มีหลักการคือ จูงใจนักเรียนที่ ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบให้

ทุนการศึกษาระหว่างเรียน และมีระบบการประกันการมีงานทำ จึงทำให้มีทั้งนักศึกษาที่มีความตั้งใจอย่างแท้จริงเพื่อเข้ามาประกอบวิชาชีพครู สอดคล้องกับ ปฏิธรรม สำเนียง (2550: 131) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต(หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของนิสิตด้านความเหมาะสมในวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก

ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้เรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากทางมหาวิทยาลัยมีการจัดเนื้อหาวิชาของหลักสูตรเป็นชุดวิชาและมีกำหนดเวลาเรียนทั้งหมด 5 ปีการศึกษาโดยปีการศึกษาละ 2 ภาคเรียน ไม่มีภาคเรียนพิเศษ อีกทั้งแต่ละชุดวิชามีเนื้อหาบางชุดวิชามีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ในแต่ละภาคเรียนนักศึกษาต้องเรียนหลายชุดวิชา สอดคล้องกับ พันัส จันทร์เปล่ง (2549: 133) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี ที่พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรแบ่งเป็นการสอนแบบรายวิชาและการสอนแบบชุดวิชา ซึ่งการสอนแบบรายวิชาเป็นเนื้อหาที่ยากและมีการอัดแน่นของวิชาการ ส่วนการสอนแบบชุดวิชาเนื้อหาจะมีจำนวนหน่วยกิตที่มากแต่ไม่สอดคล้องกับ ปวริศา เรืองพานิช (2553: 111-112) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตครุศึกษา ศูนย์นครสวรรค์ ที่พบว่า นักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของหลักสูตรว่าสอดคล้องในระดับมากที่สุด

2.3 ผลการประเมินกระบวนการ

ด้านบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ เห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมีการเปิดใช้หลักสูตรอย่างกะทันหัน ทำให้การเตรียมการในการจัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักศึกษามีระยะเวลาที่จำกัด เนื้อหาที่ปฐมนิเทศให้กับนักศึกษาจึงอาจเป็นการอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรเพียงคร่าวๆ ไม่สอดคล้องกับ ปวริศา เรืองพานิช (2553: 112-113) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตครุศึกษา ศูนย์นครสวรรค์ ที่พบว่า ความคิดเห็นในด้านการบริหาร

หลักสูตรโดยรวมมีอยู่ในระดับมาก เนื่องจากทางสถาบันได้กำหนดการบริหารจัดการ จัดวางระบบ การบริหารให้มีความคล่องตัว มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนระบบ มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ในการบริหารมาใช้ มีโครงสร้างและระบบที่สนับสนุนภารกิจหลัก ซึ่งได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพด้านกระบวนการ พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์เห็นว่าเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอนและการประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนทำการสอน การที่ผลวิจัยออกมาในลักษณะเช่นนี้น่าจะเกิดจาก การที่อาจารย์ผู้สอนมีการแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชาและการประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนยังได้เตรียมแผนการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า สอดคล้องกับ กัญช์ชญาณ์ สรรเสริญ (2551: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอน มหาบัณฑิต และนิสิตปัจจุบันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เพราะการจัดการเรียนการสอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่องและไม่ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนไว้ อย่างเหมาะสมในแต่ละรายวิชา

ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เนื่องจากในหลักสูตรได้กำหนดให้มีการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดไว้ เป็นระยะเวลา 1 ปี จึงส่งผลให้บัณฑิตมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานสอนในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ รสรินทร์ อรอมรัตน์ (2545: 99) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาสื่อสารการกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า บัณฑิตยังขาดความเข้มข้นในการฝึกปฏิบัติด้านกีฬา ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และมีข้อเสนอแนะให้จัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาให้มากขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกระบวนการวัดและประเมินผล โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ มุ่งวัดการจำเนื้อหา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรนี้ได้เปิดใช้ในปีแรก การที่อาจารย์

ผู้สอนจะประชุมกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรและกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงเกิดขึ้นได้ยาก ดังนั้นการวัดและประเมินผลของอาจารย์แต่ละท่านจึงมีแตกต่างกันออกไป ไม่สอดคล้องกับ กัญจน์ชญาณ์ สรรเสริญ (2551: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอน มหาบัณฑิต และนิสิตปัจจุบันส่วนใหญ่เห็นว่าการวัดและประเมินผลของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเกือบทุกประเด็น

2.4 ผลการประเมินผลผลิต

ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านความรู้ความเข้าใจ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกเรื่อง โดยที่ทางมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์และจัดประชุมชี้แจงรายละเอียดข้อผูกมัดเกี่ยวกับการรับทุนให้นักศึกษาทราบรวมถึงอาจารย์ผู้สอนได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบก่อนจะนำเข้าสู่งานเนื้อหาทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและทราบวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับ ปวีศา เรืองพานิช (2553: 110) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศึกษาศาสตร์ ศูนย์นครสวรรค์ ที่พบว่า กลุ่มบัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ด้านปฐมวัยและความรู้ด้านวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกด้าน

ด้านทักษะ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านทักษะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกเรื่อง เนื่องจากในหลักสูตรได้กำหนดให้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของความเป็นครูเพิ่มเติมในภาคเรียนฤดูร้อนนอกเหนือที่กำหนดในหลักสูตรตลอดระยะเวลาเรียน 5 ปี ส่งผลให้บัณฑิตมีทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพครู สอดคล้องกับ ปฏิธรรม สำเนียง (2550: 130) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสิตมีทักษะและความสามารถทางวิชาการตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับ กัญจน์ชญาณ์ สรรเสริญ (2551: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ภาควิชา

การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอน มหাবัณฑิตและ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหบัณฑิต ส่วนใหญ่เห็นว่ามหบัณฑิตมีคุณลักษณะเฉพาะด้านความรู้ ความสามารถเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานหรือสถานศึกษา

ด้านจิตลักษณะ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านจิตลักษณะ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าบัณฑิตครุศาสตร์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจุดประสงค์ของหลักสูตรคือปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรัก ความศรัทธาในอาชีพครูและมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพครู ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดให้นักศึกษาอยู่หอพักของมหาวิทยาลัยเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมของหอพักและปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของหอพัก โดยเน้นการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2550: บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่พบว่า บัณฑิตมีความศรัทธาในวิชาชีพและมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับมาก และสอดคล้องกับ ปฏิธรรม สำเนียง (2550: 132) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลิกภาพ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมากเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า บัณฑิตครุศาสตร์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย อุดมคติ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่ มีความเสียสละ มีกิริยา วาจาสุภาพและมีความขยัน ใฝ่เรียนและอดทนไม่ย่อท้อ ตามลำดับ ที่ผลการวิจัยเป็นเนื่องจากหลักสูตรได้กำหนดให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ประเพณียี่เป็ง หรือประเพณีรดน้ำดำหัวในช่วงเทศกาล สงกรานต์ เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ การปรับตัวให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กัญจัญญาน์ สรรเสริญ (2551: 235-236) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอน มหบัณฑิต และผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหบัณฑิต มีความคิดเห็นว่า มหบัณฑิต มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย รู้จักปรับปรุงและเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเองอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุดและยังสอดคล้องกับ ชญานุดม์ ศิริอินทร์

(2551: 90) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่พบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย และ มีความขยันหมั่นเพียรอยู่ในระดับมาก

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาจะต้องมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สมบัติ พิพัฒน์เมธา (2546: 142) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและงานวิจัยของปฏิกรรม สำเนียง (2550: 130) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสิตมีทักษะและความสามารถทางวิชาการตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.87

2.5 ผลการประเมินด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ

ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า มีความชัดเจน เน้นการปลูกฝังความเป็นครูให้กับนักศึกษา แต่ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของสังคม ดังนั้นเพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาตามหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทางคณะครุศาสตร์ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ชัดเจนเกี่ยวกับการร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร

ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์ เห็นว่าควรลดโครงสร้างหลักสูตรในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและไปเพิ่มในกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชาชีพครู โดยเน้นเทคนิคการสอนในวิชาเอกนั้นๆ รวมถึงเทคนิคการสอนต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเมื่อเรียนจบแล้วบัณฑิตไม่ค่อยได้ใช้ประโยชน์และควรมีอาจารย์ที่เป็นชาวต่างชาติมาสอนในวิชาที่เป็นภาษาต่างประเทศด้วย

ด้านกระบวนการ พบว่า บัณฑิตครุศาสตร์เห็นว่าควรมีการหาวิทยากรภายนอกมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานให้กับอาจารย์ผู้สอนในการวัดและประเมินนักศึกษา

ด้านผลผลิต พบว่า บัณฑิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ความเข้าใจและทักษะในการประกอบอาชีพครูตรงตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้บริหารคณะครุศาสตร์ ควรมีการทบทวนในเรื่องของเนื้อหาหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน มีความเห็นต่อด้านเนื้อหาหลักสูตรในระดับปานกลาง เนื่องจากชุดวิชาที่เรียนมีมาก บางชุดวิชามีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน ควรจัดกลุ่มชุดวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันเข้ามาจัดการเรียนการสอนพร้อมกัน

3.1.2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความเห็นต่อด้านอาจารย์ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ในคณะครุศาสตร์กับจำนวนชุดวิชาที่เปิดสอนที่เพียงพอ ทางคณะครุศาสตร์ควรมีการคัดเลือกอาจารย์ที่ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดวิชาที่สอนจากคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย อีกทั้งควรมีการเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในมุมมองกว้างมากขึ้น

3.1.3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความเห็นต่อด้านการบริหารหลักสูตรในระดับปานกลาง ในเรื่องของการปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนให้นักศึกษาทราบ ทางคณะครุศาสตร์ควรมีการจัดปฐมนิเทศพร้อมแจกเอกสารที่อธิบายถึงรายละเอียดหลักสูตรและการเรียนให้นักศึกษาเพื่อเป็นคู่มือที่นักศึกษาจะใช้ในระยะเวลาที่ศึกษาตลอดหลักสูตร

3.1.4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร/อาจารย์ มีความเห็นต่อด้านการวัดและประเมินผล ในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนยังมุ่งวัดการจำเนื้อหา ทางคณะครุศาสตร์ควรมีการจัดประชุมเพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรและกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลร่วมกันทุกชุดวิชา

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำวิจัย เรื่องผลกระทบจากการจัดการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3.2.2 ควรทำการวิจัย ติดตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ฉบับปรับปรุง หรือหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับใหม่

3.2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลวิจัยในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญจน์ชญาณ์ สรรเสริญ (2551) “ การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545) ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชญาณ์มณี ศิริอินทร์ (2551) “การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา (2530) *เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน (อัดสำเนา)
- ทิสนา แจมมณี (2540) “การประเมินผลหลักสูตร” ใน *รวมบทความทางการประเมินโครงการ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธำรง บัวศรี (2532) *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- _____. (2542) *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร พัฒนาศึกษา
- บุญชม ศรีสะอาด (2546) *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2550) *การประเมินหลักสูตรแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษานันทบุรี* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ปฎิธรรม ลำเนียง (2550) “การศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปฤถ นันทวงศ์และไพโรจน์ ค้วงวิเศษ (2543) *หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน* สงขลา สถาบันราชภัฏสงขลา

- ปณวัฒน์ วัฒนวิทย์ (2548) “การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร เหนือ
- ปวีรีศา เรืองพานิช (2553) “การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัยตาม โครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรณีศึกษา ศูนย์นครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการการประเมินบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พนัส จันท์เปล่ง (2549) “การศึกษาติดตามการใช้หลักสูตร 5 ปี ตามโครงการผลิตครูการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย และจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภูมิชนะ เกิดพงษ์ (2551) “การประเมินหลักสูตร Modern Language Program โรงเรียน อัสสัมชัญสมุทรปราการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- มนตรี จุฬาวัดทนทล (2543) รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องนโยบายการผลิตและพัฒนาครู สำนักงาน ปฏิรูปวิชาชีพครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- รสรินทร์ อรอมรัตน์ (2545) “การประเมินผลหลักสูตรวิชาสื่อสารการกีฬา” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการ นิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รุจิรี ภู่อาระ (2545) การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย เพชรโรจน์ “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่ 3 นนทบุรี บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2540) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร สุวิริย สาส์น

- วิทยากร เชียงกุล(2542) *วิกฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย : รายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2541 ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง*
- สภาคณบดี คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย(2549) *แนวทางการผลิตและพัฒนาครู*
สมคิด พรหมชัยและสุพัตร์ พิบูลย์ (2543) “การประเมินหลักสูตร” ใน *เทคนิคการประเมินหลักสูตร* สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สมบัติ คชสิทธิ์ (2536) “การประเมินผลหลักสูตร : ธรรมชาติของการประเมิน” ใน *ประมวลบทความหลักสูตร:สาระร่วมสมัย* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมบัติ พิพัฒน์เมธา (2546) “การประเมินหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์* แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544) *วิธีวิทยาการประเมิน* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร เท็กซ์แอนด์เจอร์นัลพับลิเคชั่น จำกัด
- สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) *แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร* เชียงใหม่ แสงศิลป์
- สุมิตร คุณานุกร (2536) *หลักสูตรและการสอน* กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542*
กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- _____. (2545) *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)* กรุงเทพมหานคร พรึกหวานการฟฟิค
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2547) *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย* เชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546) *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่ปฏิบัติ* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร บั๊กพอยท์

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

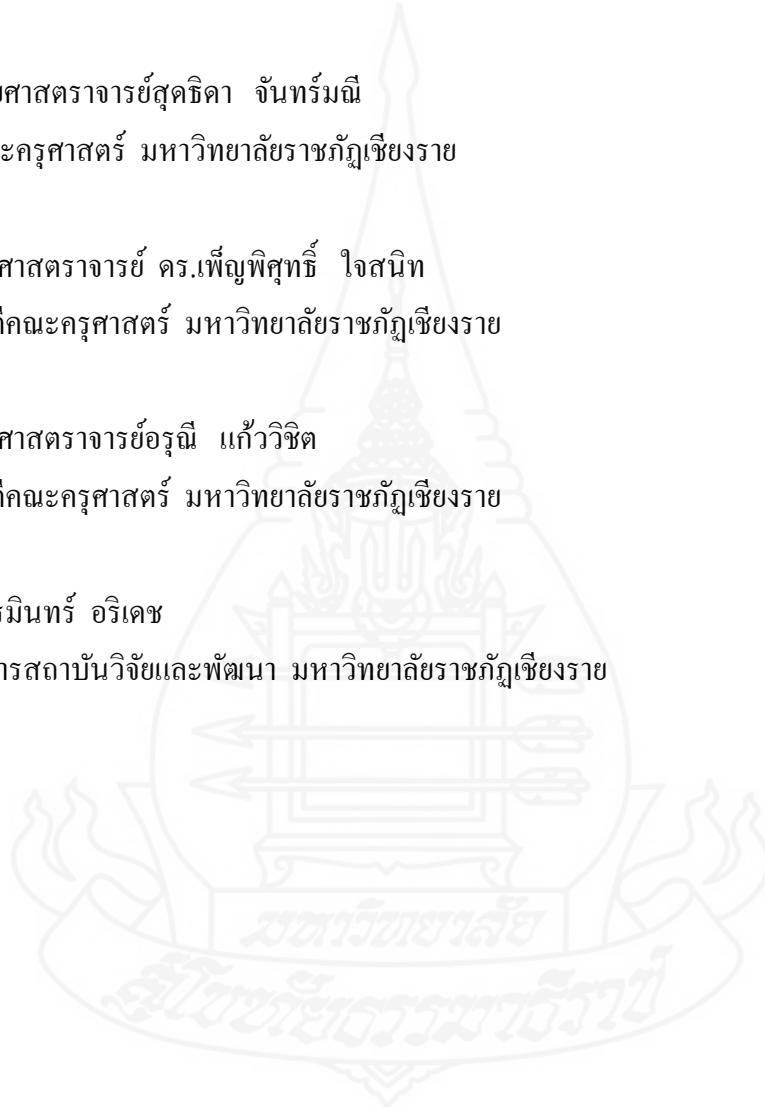
ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

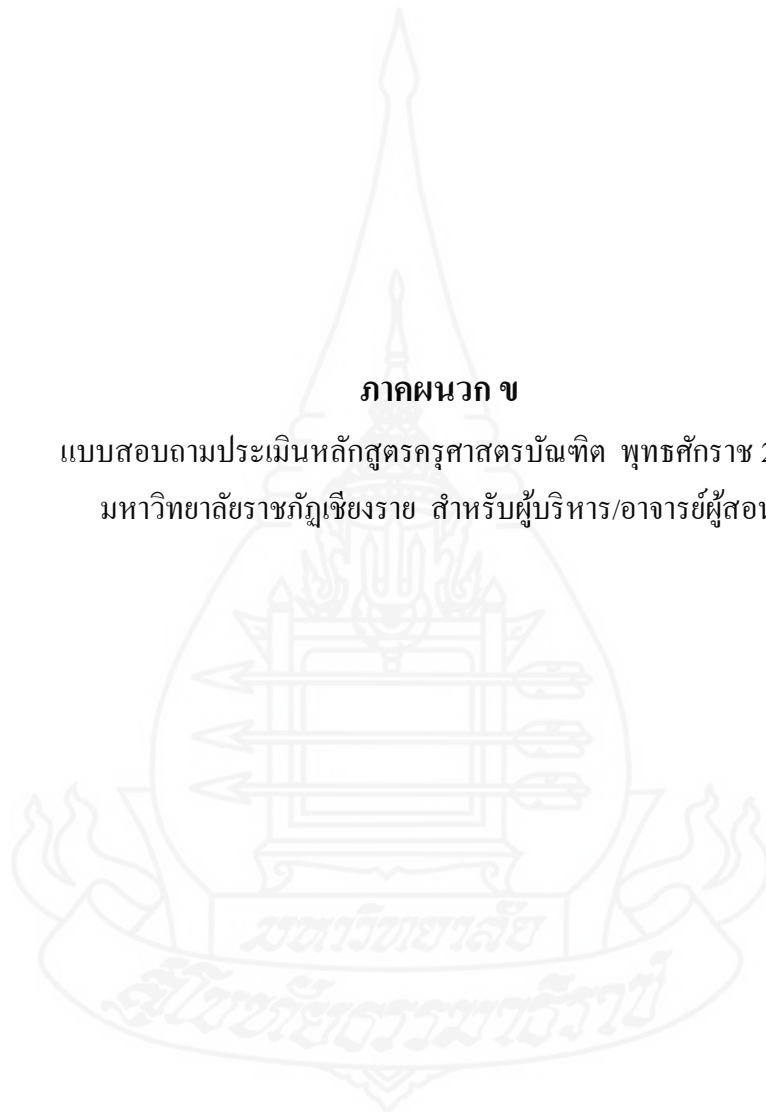
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุศุติกา จันทร์มณี
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท
รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี แก้ววิชิต
รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
5. ดร.ปรมินทร์ อริเดช
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกหัวข้อที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้
  - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท
  - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น
  - ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ
  - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ระดับความคิดเห็นและค่าน้ำหนักมาตรฐานข้อคำถาม

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

* ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้*

นางสาวฉันทพร ปัญญาทิพย์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร

อาจารย์ผู้สอน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านบริบท

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องและครอบคลุมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม					
2. สะท้อนคุณลักษณะของบัณฑิต					
3. มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย					
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี					
5. สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน					
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อวิชาชีพและสังคม					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร					
2. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
3. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน					
4. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครู					
5. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน					
6. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
7. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เนื้อหาหลักสูตร					
1. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ					
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี					
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย					
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน					
6. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อนำไปประกอบอาชีพ					
7. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้เรียน					
9. เนื้อหาวิชาเน้นการแก้ปัญหาปัจจุบัน					
10. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
11. มีการจัดลำดับความยากง่ายของวิชาได้อย่างเหมาะสม					
สื่อการเรียนการสอน					
1. มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา					
2. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน จัดไว้ให้บริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ					
3. การบริการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ					
4. ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน					
คุณลักษณะอาจารย์					
1. จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
3. เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรมและวินัย สมควรเป็นแบบอย่าง					
4. มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
คุณลักษณะอาจารย์					
5. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน					
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่ ตัวนักศึกษา					
7. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ต่อนักศึกษา					
8. มีการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยในการสอน					
9. อาจารย์ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
คุณลักษณะนักศึกษา					
1. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษา					
2. นักศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3. ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ					
4. ความร่วมมือต่อกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย					
5. ความมีวินัยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย					
6. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
7. ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การบริหารหลักสูตร					
1. มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้นักศึกษาทราบ					
2. มีการจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา					
3. มีการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียนเหมาะสม					
4. มีการปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลง ในปัจจุบัน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนการสอน					
1. แจกวัสดุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอน การประเมินผลให้นักศึกษาทราบ ล่วงหน้า					
2. สอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา					
3. สอนตามเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร					
4. บอกแหล่งอ้างอิงสำหรับการค้นคว้า					
5. ตรวจสอบงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ					
6. ประเมินผลการสอนของตนเอง					
7. นำข้อบกพร่องจากการทำงานของนักศึกษามาเป็นข้อมูล สำหรับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน					
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
1. มีความสะดวกในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนอกสถานที่					
2. ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
3. มีจำนวนสถานที่ฝึกประสบการณ์พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษา					
4. ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
5. หน้าที่ของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
กระบวนการวัดและประเมินผล					
1. วัดได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหาของวิชา					
2. วัดเนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญของวิชา					
3. มุ่งวัดการจำเนื้อหา					
4. มุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้					
5. มุ่งวัดความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์					
6. ผลการประเมินเป็นไปตามสภาพของนักศึกษา					
7. ผลการประเมินแสดงถึงคุณภาพของนักศึกษาได้					

ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านวัตถุประสงค์(ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร)

.....

.....

.....

.....

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น(โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

3. ด้านกระบวนการ(การบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ กระบวนการวัดและประเมินผล)

.....

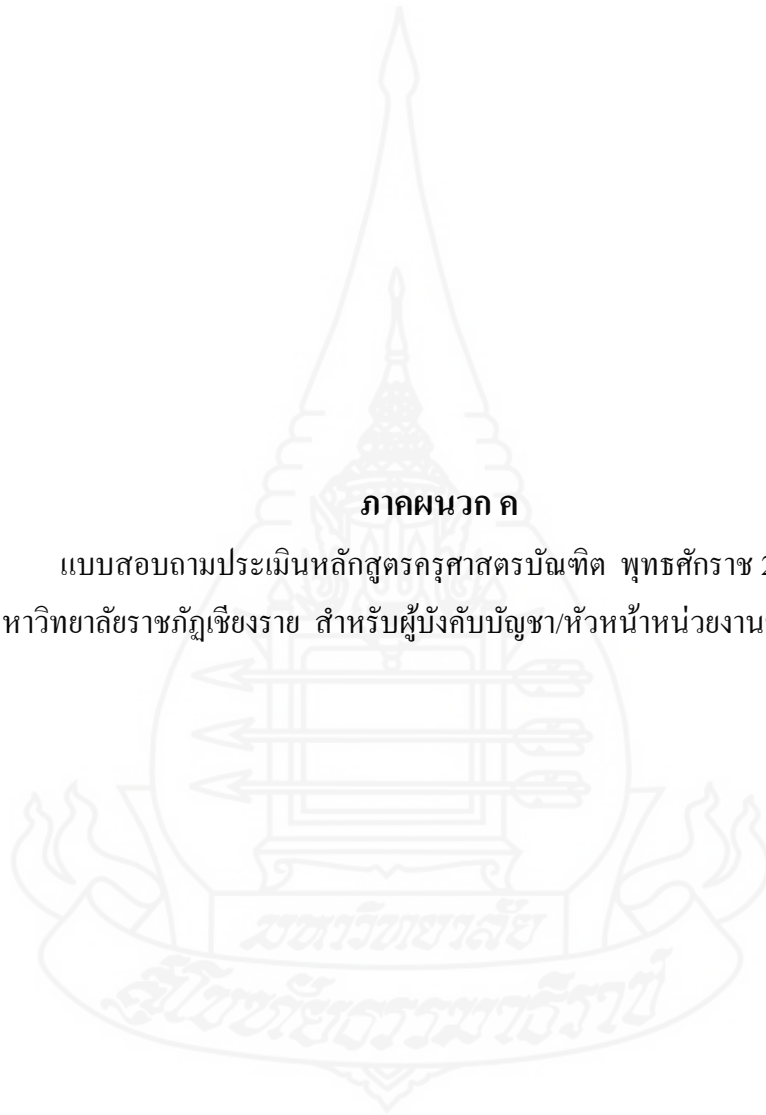
.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สำหรับผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิต

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิต

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกหัวข้อที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้
  - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นด้านผลผลิต
  - ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ระดับความคิดเห็นและค่าน้ำหนักมาตรฐานข้อคำถาม

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

* ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้*

นางสาวฉันทพร ปัญญาทิพย์
นักศึกษابริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุโขทัยธรรมมาธิราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งงานปัจจุบัน.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นด้านผลผลิต(เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความรู้ความเข้าใจ					
1. มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการประกอบวิชาชีพ					
2. มีความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เทคนิควิธีการปฏิบัติงาน					
3. มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ					
4. มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้า ในวิชาชีพ					
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ					
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ					
ด้านทักษะ					
1. มีความสามารถในการนำความรู้ในหลักการและแนวคิด ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ					
2. มีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น					
4. มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเอง					
5. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล					
6. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบวิชาชีพ					
ด้านจิตลักษณะ					
1. มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพ					
2. มีคุณธรรม จริยธรรมและยึดมั่นในจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านจิตลักษณะ					
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีวิจรรณญาณในการปฏิบัติงาน					
4. มีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
5. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน					
6. มีภาวะการเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม					
7. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ในการประกอบวิชาชีพ					
8. มีความตระหนักและดำเนินชีวิตภายใต้ศิลปวัฒนธรรมไทย					
ด้านบุคลิกภาพ					
1. มีกิริยาจาสุภาพ					
2. มีความขยัน ใฝ่งานและอดทนไม่ย่อท้อ					
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ					
4. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ					
5. มีไหวพริบ ช่างสังเกต					
6. มีความละเอียด รอบคอบในการปฏิบัติงาน					
7. กล้าแสดงความคิดเห็น					
8. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่					
9. มีความเสียสละ					

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ด้านผลผลิต(เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิตลักษณะและบุคลิกภาพ)

.....

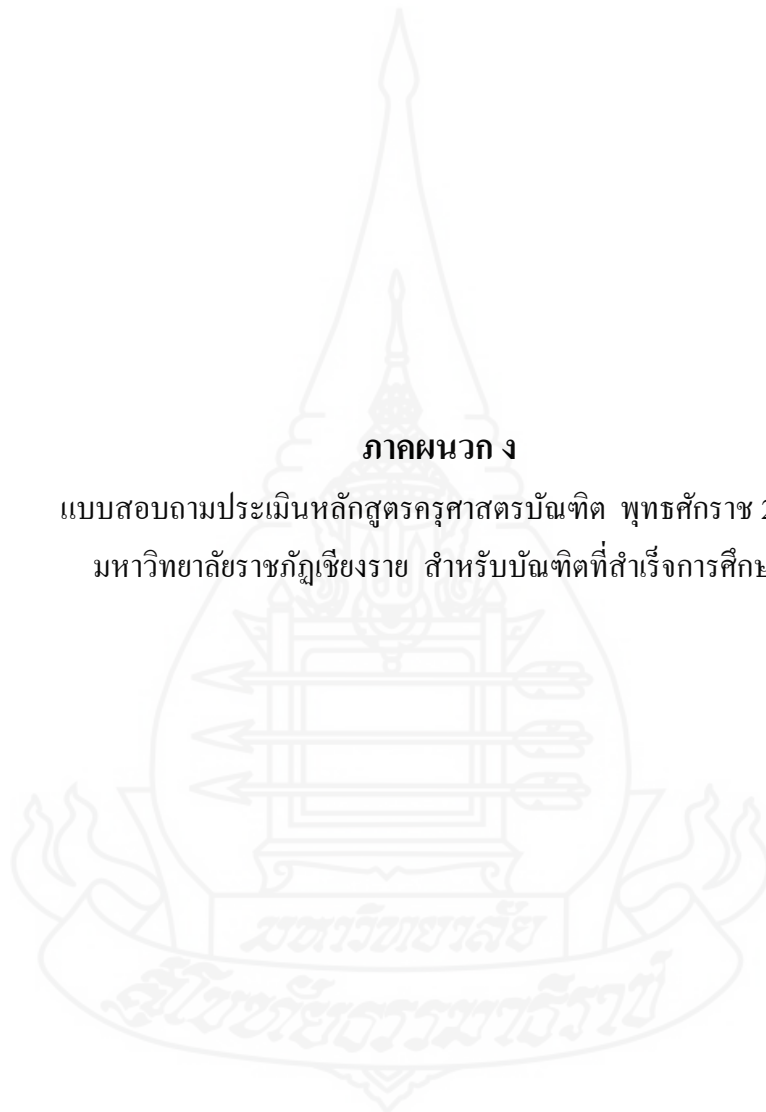
.....

.....

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกหัวข้อที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้
  - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท
  - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น
  - ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต
  - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ระดับความคิดเห็นและค่านำหนักมาตรฐานข้อคำถาม

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

* ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้*

นางสาวฉันทพร ปัญญาทิพย์
 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งงานปัจจุบัน.....

คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร(GPA).....

ท่านได้รับเกียรตินิยมหรือไม่ ไม่ได้รับ เกียรตินิยมอันดับ1 เกียรตินิยมอันดับ2

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านบริบท

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องและครอบคลุมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม					
2. สะท้อนคุณลักษณะของบัณฑิต					
3. มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย					
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี					
5. สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน					
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบวิชาชีพและสังคม					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร					
2. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
3. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน					
4. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครู					
5. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างหลักสูตร					
6. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
7. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี					
เนื้อหาหลักสูตร					
1. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ					
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี					
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย					
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน					
6. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อนำไปประกอบอาชีพ					
7. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้เรียน					
9. เนื้อหาวิชาเน้นการแก้ปัญหาปัจจุบัน					
10. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
11. มีการจัดลำดับความยากง่ายของวิชาได้อย่างเหมาะสม					
สื่อการเรียนการสอน					
1. มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา					
2. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน จัดไว้ให้บริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ					
3. การบริการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ					
4. ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
คุณลักษณะอาจารย์					
1. จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
3. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัย สมควรเป็นแบบอย่าง					
4. มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน					
5. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน					
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่ตัวนักศึกษา					
7. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ต่อนักศึกษา					
8. มีการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์มาช่วยในการสอน					
9. อาจารย์ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
คุณลักษณะนักศึกษา					
1. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษา					
2. นักศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3. ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ					
4. ความร่วมมือต่อกิจกรรมต่างๆในมหาวิทยาลัย					
5. ความมีวินัยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย					
6. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
7. ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นด้านผลผลิต(เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความรู้ความเข้าใจ					
1. มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการประกอบวิชาชีพ					
2. มีความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ เทคนิควิธีการปฏิบัติงาน					
3. มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ					
4. มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้า ในวิชาชีพ					
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ					
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ					
ด้านทักษะ					
1. มีความสามารถในการนำความรู้ในหลักการและแนวคิด ทฤษฎี มาประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ					
2. มีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น					
4. มีทักษะในการค้นคว้าด้วยตนเอง					
5. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบวิชาชีพ					
ด้านจิตลักษณะ					
1. มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพ					
2. มีคุณธรรม จริยธรรมและยึดมั่นในจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ					
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณในการปฏิบัติงาน					
4. มีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านจิตลักษณะ					
5. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน					
6. มีภาวะการเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม					
7. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ในการประกอบวิชาชีพ					
8. มีความตระหนักและดำเนินชีวิตภายใต้ศิลปวัฒนธรรมไทย					
ด้านบุคลิกภาพ					
1. มีกิริยาจาสุภาพ					
2. มีความขยัน ใฝ่งานและอดทนไม่ย่อท้อ					
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ					
4. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย ถูกระเบียบ					
5. มีไหวพริบ ช่างสังเกต					
9. มีความละเอียด รอบคอบในการปฏิบัติงาน					
7. กล้าแสดงความคิดเห็น					
8. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อหน้าที่					
9. มีความเสียสละ					

ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านวัตถุประสงค์(ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร)

.....

.....

.....

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น(โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

.....

.....

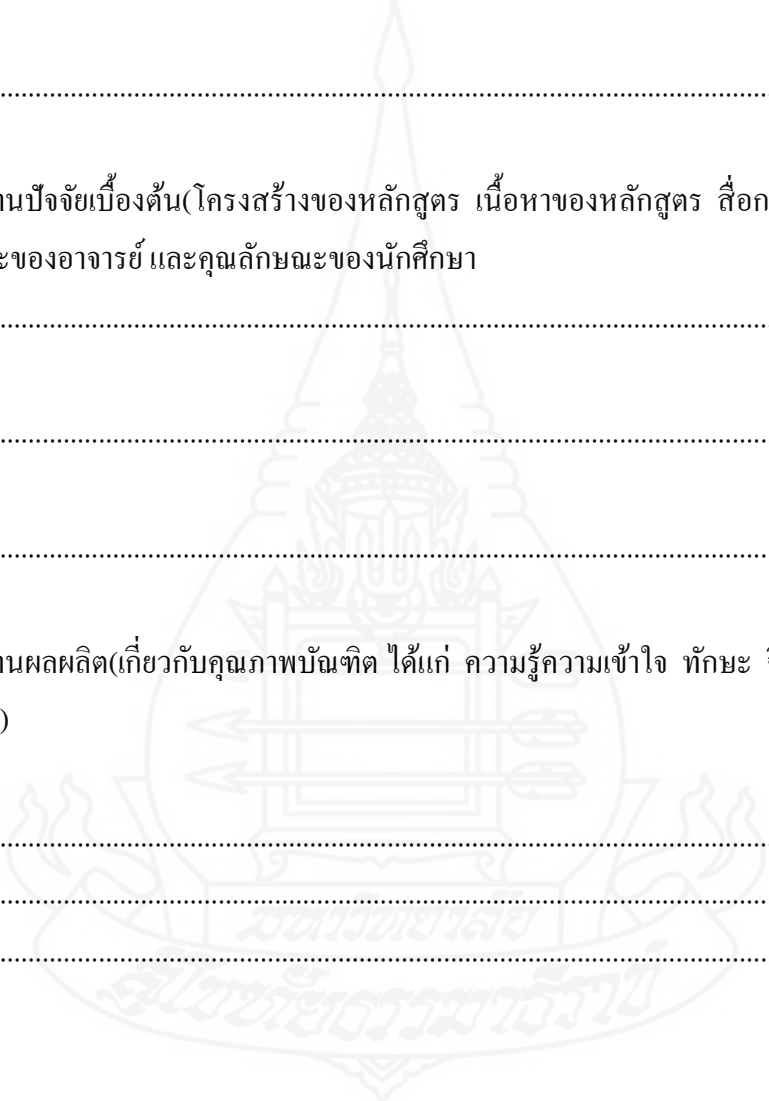
.....

3. ด้านผลผลิต(เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ จิตลักษณะและบุคลิกภาพ)

.....

.....

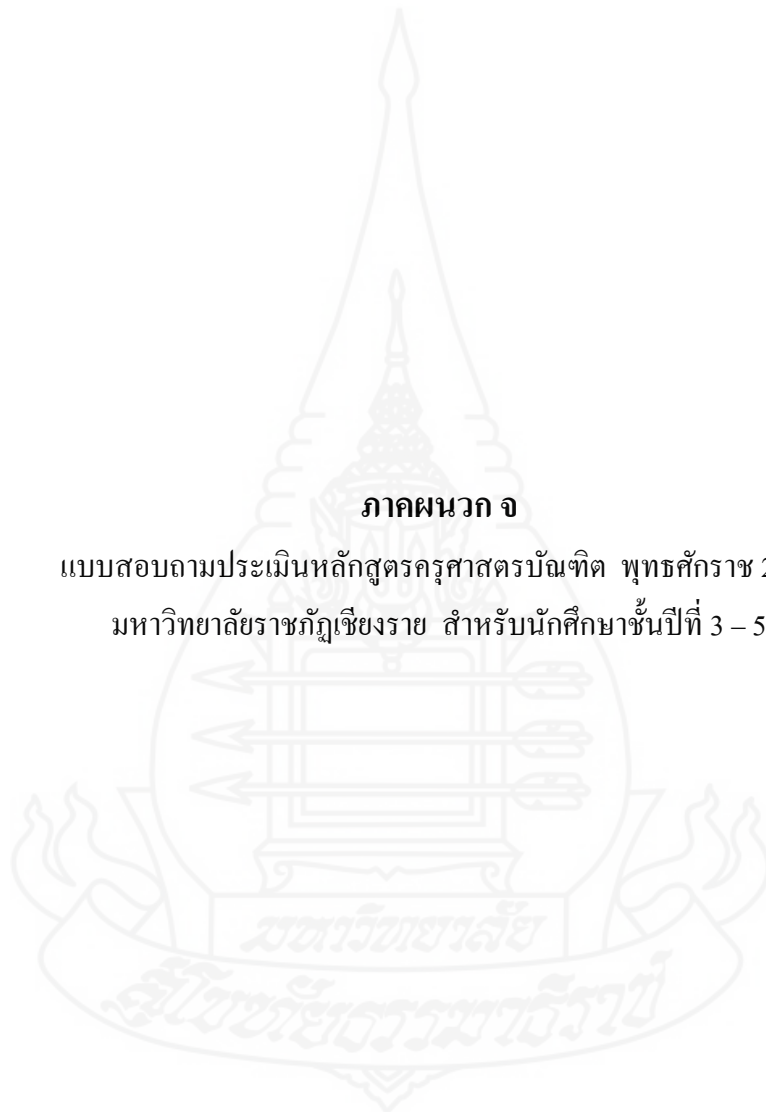
.....

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5

แบบสอบถามประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 – 5

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกหัวข้อที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้
  - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบท
  - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น
  - ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ
  - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ระดับความคิดเห็นและคำแนะนำนักมาตรฐานข้อคำถาม

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

* ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้*

นางสาวธันยพร ปัญญาทิพย์
นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาชั้นปีที่ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านบริบท

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องและครอบคลุมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม					
2. สะท้อนคุณลักษณะของบัณฑิต					
3. มีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย					
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนเป็นอย่างดี					
5. สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่องานด้านการสอน					
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อวิชาชีพและสังคม					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างหลักสูตร					
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร					
2. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
3. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะด้าน					
4. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาชีพครู					
5. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน					
6. จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
7. จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เนื้อหาหลักสูตร					
1. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติ					
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี					
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเน้นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย					
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน					
6. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถประยุกต์เพื่อนำไปประกอบอาชีพ					
7. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้เรียน					
9. เนื้อหาวิชาเน้นการแก้ปัญหาปัจจุบัน					
10. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
11. มีการจัดลำดับความยากง่ายของวิชาได้อย่างเหมาะสม					
สื่อการเรียนการสอน					
1. มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา					
2. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน จัดไว้ให้บริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ					
3. การบริการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ					
4. ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน					
คุณลักษณะอาจารย์					
1. จำนวนของอาจารย์ผู้สอนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
3. เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรมและวินัย สมควรเป็นแบบอย่าง					
4. มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครูผู้สอน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
คุณลักษณะอาจารย์					
5. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่การสอน					
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพรูให้เกิดแก่ ตัวนักศึกษา					
7. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ต่อนักศึกษา					
8. มีการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ สื่อดิจิทัลมาช่วยในการสอน					
9. อาจารย์ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
คุณลักษณะนักศึกษา					
1. ความรู้พื้นฐานของนักศึกษา					
2. นักศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3. ความสนใจในการแสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ					
4. ความร่วมมือต่อกิจกรรมต่างๆในมหาวิทยาลัย					
5. ความมีวินัยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย					
6. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
7. ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การบริหารหลักสูตร					
1. มีการจัดปฐมนิเทศชี้แจงหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้นักศึกษาทราบ					
2. มีการจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา					
3. มีการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียนเหมาะสม					
4. มีการปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลง ในปัจจุบัน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนการสอน					
1. แจกวัสดุประสงค์รายวิชา แผนการเรียนการสอน การประเมินผลให้นักศึกษาทราบ ล่วงหน้า					
2. สอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา					
3. สอนตามเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร					
4. บอกแหล่งอ้างอิงสำหรับการค้นคว้า					
5. ตรวจสอบงานทุกชิ้นที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ					
6. ประเมินผลการสอนของตนเอง					
7. นำข้อบกพร่องจากการทำงานของนักศึกษามาเป็นข้อมูล สำหรับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน					
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
1. มีความสะดวกในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนอกสถานที่					
2. ได้ประโยชน์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
3. มีจำนวนสถานที่ฝึกประสบการณ์พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษา					
4. ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
5. หน้าที่ของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
กระบวนการวัดและประเมินผล					
1. วัดได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหาของวิชา					
2. วัดเนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญของวิชา					
3. มุ่งวัดการจำเนื้อหา					
4. มุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้					
5. มุ่งวัดความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์					
6. ผลการประเมินเป็นไปตามสภาพของนักศึกษา					
7. ผลการประเมินแสดงถึงคุณภาพของนักศึกษาได้					

ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านวัตถุประสงค์(ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตร)

.....

.....

.....

.....

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น(โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน คุณลักษณะของอาจารย์ และคุณลักษณะของนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

3. ด้านกระบวนการ(การบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ กระบวนการวัดและประเมินผล)

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธันยพร ปัญญาทิพย์
วัน เดือน ปีเกิด	15 มีนาคม 2525
สถานที่เกิด	อำเภอจุน จังหวัดพะเยา
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต(คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พ.ศ.2548
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนทานสัมฤทธิ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่ง	ครู (กศ.1)

